

ହିନ୍ଦୁ ପାତ୍ର

ଶ୍ରୀମ ଦେଇଛି ସଫଳତା

ପ୍ରକଳ୍ପ ସୁସଂଗ୍ରହ

୪

ପରିଷ୍କାର କାହାକୁ ଧନୀ ଓ ଗରିବ କରି
ଗଢ଼ିଆଏ କିନ୍ତୁ ଯିଏ ଏହି ପରିଷ୍କାରକୁ ଦୃଢ଼ତାର
ସହ ସାମନା କରି ଆମକୁ ବଡ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କରେ ଶେଷରେ ସଫଳତା ତା'ର ପାଦ ଛୁଖୁଁ
ସେମିତି କେତେଜଣ ଉଦ୍‌ବାହରଣ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ
ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ, ଯେଉଁମାନେ କି କଠିନ ପରିଶ୍ରମ
ବଳରେ ସାଧାରଣ ବିନମକୁରିଆରୁ ଜଣେ
ଜଣେ ସଫଳ ମଣିଷ ହେବାର
ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି...

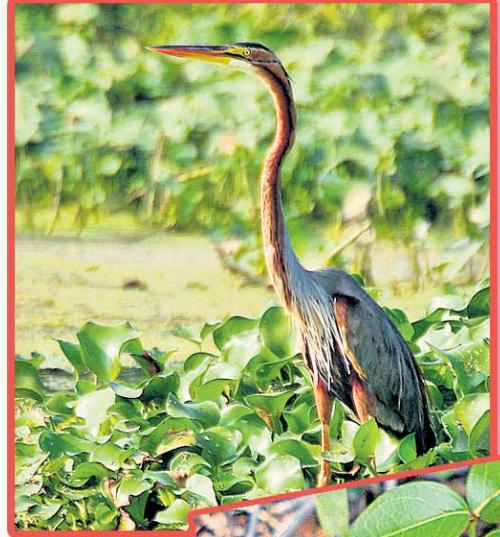
୧୩

ସହରତୁ ଦୂର

ସିନ୍ଧେପା

୮/୯

ହଲ୍କର ଡ୍ରେସ୍

ହଲ୍କର ଡ୍ରେସ୍ ସାଧାରଣତଃ ମୁଖ୍ୟମୁକ୍ତି ଓ ହାଇନେକ୍ ବାଲା ହୋଇଥାଏ ଏଥୁରେ ଶ୍ଵାସ ବା ବ୍ୟାଷ୍ଟ ଥାଏ, ଯାହା ବେକର ଚାରିପଟେ ଗୁଡ଼େଇ ହୋଇ ଏବଂ ପଛପଟ ବେକରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହୋ ଏହି ନେକ୍ ଶ୍ଵାସକଳ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଡ୍ରେସ୍ ଏବେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି ଏଥାବୁ ଯେମିତି ଶ୍ଵାସକଳିସ୍ ସେମିତି ଆରାମଦାୟକ ବିା ଜାଣନ୍ତୁ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ..

ଶିଫନ୍ ପ୍ଲିଟେଚ୍ ହଲ୍କର ନେକ୍ ଟପ୍-ଶିଫନ୍ ପ୍ଲିଟେଚ୍ ହଲ୍କର ନେକ୍ ଟପ୍ ପିନ୍ଫିକୁର୍ରୁ ବେଶ ଆରାମଦାୟକ। ତେଣୁ ଖରାଦିନ ପାଇଁ ଏହା ବେଷ୍ଟ ଅସ୍ତ୍ରନାମ। ଫର୍ମାଲ୍‌ଲୁକ୍‌ପାଇଁ ଏହି ଟପ୍ ସହ ଫର୍ମାଲ୍‌ପାଇୟ୍ ଓ ଏକ ସେମିକାର୍ଯ୍ୟାଲ୍ କ୍ଲେଜର ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ। କାଙ୍ଗୁଆଲ୍ ଆଉରପିଟ୍ ପାଇଁ ଏହା ସହ ଶର୍ଟ୍‌କୁପ୍‌ କିମ୍ବା ବୟପ୍ରେଣ୍ଟ ଜିମ୍ ପେଯାର କରିପାରିବେ।

ଶର୍ଟ୍ ହଲ୍କର ଡ୍ରେସ୍- ସମର ପାଇଁ ଶର୍ଟ୍ ଡ୍ରେସ୍ ଅନେକଙ୍କର ପବନ୍। ତେବେ ହଲ୍କର ନେକ୍ ଥିବା ଶର୍ଟ୍ ଡ୍ରେସ୍ ଲୁକ୍‌କୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିଥାଏ। କେବୁ ପ୍ରିଣ୍ଟ ଥିବା ହଲ୍କର ନେକ୍ ଶର୍ଟ୍ ଡ୍ରେସ୍ କାଙ୍ଗୁଆଲ୍ ସହ ଫେମିନାଇନ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ। ଏହି ଡ୍ରେସ୍ ସହିତ ବିକର୍ଷଣୀୟ ପେଯାର କରିପାରିବେ।

ଶିଫନ୍ ହଲ୍କର ଜମ୍‌ଶୁର୍- ଲାଲ ରଙ୍ଗର ଶ୍ଵାସକଳିଶି ହଲ୍କର ନେକ୍ ଜମ୍‌ଶୁର୍ ପାର୍ଟ୍ ପାଇଁ

ବେଷ୍ଟ। ଏହାକୁ କ୍ୟାରି କରିବା ବି ସହଜ। ଏହାପରି ଡେଜେସ୍, ପମ୍ପ୍ ଓ ସ୍ୟାଣ୍ଡେଲ ଭଳି ଫୁର୍ତ୍ତେରେ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ। ତେବେ ଏହାଏହିତ ମେକଅପ୍ ଓ ଆସେସରିଜ ମିନିମାଲ୍ ହେବା ଜରୁରୀ।

ହଲ୍କର ନେକ୍ କ୍ରପ୍ ଟପ୍- ଜିନ୍‌ସହ ଏହି ଟପ୍ ଏବେ ଏକ ନୂଆ ପ୍ରେସ୍ ପାଲଟିଗଲାଣି। ତେଣୁ ଏହାକୁ ବି ଆପଣ ଡ୍ରେସ୍‌ରେ ଯାମିଲ କରିନିଅଛୁ।

ହଲ୍କର ନେକ୍ ଲେସ୍ ଡ୍ରେସ୍- ଏହି ଡ୍ରେସ୍ ଆପଣଙ୍କୁ ଏକ ତ୍ରୁଟି ଲୁକ୍ ଦେବ। ଏହା ବେଶ କମ୍ପର୍ଟେବ୍ଲେ ବି। ମେସି ଲୋ' ବନ୍ ସାଙ୍ଗକୁ ରୋକ୍ ଗୋଲ୍ଫ୍ ଲୟାର୍ଡିଂ, କର୍ ଓ ନାହୁରାଲ୍ ମେକଅପ୍ ଏହି ଡ୍ରେସ୍ ସହିତ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ।

ହଲ୍କର ନେକ୍ ମ୍ୟାକ୍ ଡ୍ରେସ୍- ଖରାଦିନେ ବିରୁ ହଲିଭେ'ରେ ଯାଉଥିଲେ ଫ୍ଲୋରାଲ ହଲ୍କର ନେକ୍ର ମ୍ୟାକ୍ ଡ୍ରେସ୍ ନେବାକୁ ଜମାରୁ ଭୁଲିବେନି। ଏହା ଯେମିତି ଶ୍ଵାସକଳିଶି ବି। ଏହାର ଅଞ୍ଚାଠାରୁ ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘେରିଯାଇଛି। ତେଣୁ ଡ୍ରେସ୍ଟି ବେଶ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗେ।

ଶ୍ରୀ ମହାଦେଵ ପ୍ରକଳ୍ପି

ପରଶ୍ଚିତ କାହାକୁ ଧନୀ ଓ ଗରିବ କରି ଗଢ଼ିଆଏ । କିନ୍ତୁ ଯିଏ ଏହି ଶେଷରେ ସଫଳତା ତା'ର ପାଦ ଛୁଟିଥିଲା । ହୁଏତ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁ ଦୂଃଖ୍ୟାତିରେ ପାରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ, ପେଟ ପାଇଁ ଦାନ ଯୋଗାଡ଼ କରିବାକୁ ଦିନ ମନ୍ତ୍ରିଆ ଭାବେ ହାତଜଣା କଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ । ଥଥାପି ସେହି କଷ୍ଟ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭିତରେ କେହି ଜଣେ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରାମ୍ଭାରୁ କହୁଥାଏ, ଆଉ ପାଦେ ଆଗକୁ, ଆର ପାଦେ ଆଗକୁ । ସିଏ କିଏ ଜାଣିଛି! ସିଏ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ଆମ୍ବିଶ୍ୱାସ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆମ୍ବିଶ୍ୱାସ ଯେତେ ଦୃଢ଼, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଗତି ହୋଇଥାଏ ସେତେ ଉର୍ଧ୍ଵଗମ । ଏଠାରେ ସେମିତି କେତେଜଣ ଉଦ୍‌ବଗଣ ସୁଷ୍ଟିକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ବିଶ୍ୱାସ ଓ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ବଳରେ ସାଧାରଣ ଦିନମରୁଇଆରୁ ଜଣେ ଜଣେ ସଫଳ ମିଶି ହେବାର ବୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି...

ସପ୍ତକଳତାର ଶୀଘ୍ରରେ ଜ୍ୟୋତି ରେଣ୍ଡା

ଜୀବନରେ କିଛି କରି ଦେଖାଇବା ପାଇ ଆଗ୍ରହ ଓ ଆମ୍ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲେ ଅସମ୍ବବ ବି ସମ୍ବବ ହୋଇଯାଏ । ସେମିତି ଏକ ସଫଳତାର କାହାଣୀ ହେଉଛି ରେୟାଟି ରେଣ୍ଟଙ୍କର । ତେଲେଜ୍ଞାନାର ଡ୍ରାରାଙ୍ଗଳ ସହର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ଗରିବ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ସେ । ସେମାନେ ଥିଲେ ୪ ଭାଇଭଉଣୀ(୨ଟିଆ ଓ ୩ ପୁଅ) । ପରିବାରର ଦୂର୍ବଳ ଆର୍ଥିକାବସ୍ଥା ଯୋଗୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଖାଇବାକୁ ଦେଇ, ପାଠ୍ୟଭାର ମଣିଷ କରିବା ଜ୍ୟୋତିଙ୍କ ମା'ବାପାଙ୍କ ପକ୍ଷେ ସମ୍ବବ ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଟିଆ(ଜ୍ୟୋତି ଓ ତାଙ୍କ ସାନ ଭଉଣୀ)ଙ୍କୁ ଅନାଥ ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଇ ଛୁନୀଯ ଏକ ଅନାଥାଶ୍ରମରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଜ୍ୟୋତିଙ୍କ ସାନ ଭଉଣୀ ସେଠାରେ ବେଶିଦିନ ରହି ନ ପାରି ଘରକୁ ଲୁଟି ପଲେଇ

ଜ୍ୟୋତି ରେଷ୍ଟୀ

ହରିକିଶାନ ପିପଲ

ଆସିଥିଲେ । ହେଲେ ଜ୍ୟୋତି ମା' ବାପାଙ୍କ ପରିଚ୍ଛିତ କଥା ଚିନ୍ତା କରି ନିଜ ଦୁଃଖକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଚାପି ଅନାଥାଶ୍ରମରେ ରହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସୋଠରେ ରହି ସେ ଦଶମ ପାସ କଲେ । ତା'ପରେ ତାଙ୍କର ବାହାଘର ହୋଇଗଲା । ଦୁଇବର୍ଷ ଭିତରେ ସେ ଦୁଇଟି ଝିଅର ମା' ମଧ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ସ୍ଵାମୀଙ୍କର ଭଲ ଗୋଜଗାର ନ ଥିବାରୁ ଦୁଇପିଲାଙ୍କୁ ମଣିଷ କରିବା ପାଇଁ ଜ୍ୟୋତି ନିଜେ ଅଣ୍ଟା ଭିତରେ । ଅର୍ଥାବ ଯୋଗୁ ପିଲାଦିନୁ ସେ ଯେମିତି କଷ୍ଟ ପାଇଥିଲେ ସେହି କଷ୍ଟ ନିଜ ପିଲାଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ମାତ୍ର ୫ ଚଙ୍ଗା ମଳ୍କୁରେ ଜ୍ୟୋତି ଖେତରେ କାମ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । କିଛିଦିନ ପରେ ସେ ଏକ ସ୍କୁଲରେ ପାର୍ଟ ଟାଇମ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଭାବେ କାମ କରିବା ସହ ରାତିରେ ପେଞ୍ଜିକୋଟ ସିଲେଇ କରିବାକୁ ବି ଲାଗିଲେ । ଜୀବନରେ ଆଗରୁ ବଢିବାକୁ ହେଲେ ଶିକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତା ଯେ କେତେ ରହିଛି, ସେକଥା ସ୍ଵଦୟମଙ୍ଗଳ କରି ଜ୍ୟୋତି ପିଲା ଦୁଇଙ୍କୁ ପରାଇବା ସହ ନିଜେ ବି ପଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଘରୋଇ ଭାବେ ପଢ଼ି ପରାମା ଦେଇ ସେ ସ୍ଥାତକୋର ପାସ କରିବା ସହିତ ଶାଇପ ରାଇଟିଂ ବି ଶିଖିଗଲେ । ଯଦ୍ବାରା ଜ୍ୟୋତିଙ୍କୁ ଆଉ ଏକ ଭଲ ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ କାରି ମିଳିଗଲା । ହେଲେ ସେହି ଦ୍ଵାରା ଥିଲା ଟିକେ ଦୂରରେ ପ୍ରତିଦିନ ଲୋକାଲ ତ୍ରୈନରେ ସୁଲଭଦ୍ୱାରା ରାସ୍ତା ଅତିକ୍ରମ କରି ତାଙ୍କୁ ଏହି ସ୍କୁଲକୁ ଯିବାକୁ ହେଉଥିଲା । ତେଣୁ ଯା'ଆସ ଖର୍ଚ୍ଚ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଜ୍ୟୋତି ଶେଷରେ ତ୍ରୈନ ଭିତରେ ସହସ୍ରାତ୍ମାନଙ୍କୁ ଶାତି ବିକିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଦୁଇ ପଇସା ଭଲ ଗୋଜଗାର ହେବାରୁ ସହସ୍ରାସିରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ଦିନ ବିବୁଧିଲା । ହୀତ ଏହି ସମୟରେ ଆମେରିକାରେ ରହୁଥିବା ଜଣେ ସମ୍ପର୍କୀୟାଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଆସିଲେ ଜ୍ୟୋତି । ତାଙ୍କର ହାଇଶ୍କ୍ଵାଟେସ୍ ଲାଇଫ୍ସ୍ଟ୍ରାଇଲ୍ ଦେଖୁ ଜ୍ୟୋତି ବି ଆମେରିକା ଯାଇ ନିଜ ଭବିଷ୍ୟତ ଗତିବାକୁ ଛାଡ଼ି କଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ସତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଜଳିଲିଶ ଶିକ୍ଷା ନେବା ସହ ସପ୍ତବ୍ରିଂଗ କୋର୍ପ୍ ବି କଲେ । ତା'ପରେ ଜ୍ୟୋତି ପାସପୋର୍ଟ ଓ ଭିଜା ଯୋଗାଡ଼ କରି ଦୁଇ ଝିଅଙ୍କୁ ଏକ ମିସନାରୀ ହଷ୍ଟେଲରେ ଛାତି ଆମେରିକା ଚାଲିଗଲେ । କିନ୍ତୁ ସୋଠରେ ପହଞ୍ଚିଲା ପରେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଦୁଃଖର ପାହାଡ଼ ମାତି ବସିଲା । କାରଣ ସୋଠରେ ଜ୍ୟୋତିଙ୍କର ଥିବା କୌଣସି ସମ୍ପର୍କୀୟ ତାଙ୍କୁ ଘରେ ରଖିବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ । ଅଜଣା ଦେଶରେ ନିବାଶ୍ୟା ଜ୍ୟୋତିଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ହୁଏଗାଏ ପରିବାର ପେଇଁ ଗୋଟିଏ ଭାବେ ରହିବାକୁ ଆଶ୍ରମ ଦେଲେ । ନିଜର ଖର୍ଚ୍ଚ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଜ୍ୟୋତି ଗୋଟିଏ ଭିତରେ ଶପରେ ସେଲୁଗର୍ଲ ଭାବେ ପ୍ରଥମେ କିଛିଦିନ କାମ କଲେ । ଜ୍ୟୋତିଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ଓ ନିଷ୍ଠା ଦେଖୁ ଜଣେ ସଥଦୟ ସିଙ୍ଗ୍ରେତ୍ର ତାଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘ ଆସିଥିଲା । କିଛିଦିନ ପରେ ଆଉ ଏକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ତାଙ୍କୁ ଭଲ ଦରମାରେ ଶାକିରିଟିଏ ମିଳିଗଲା । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତର୍ଦିନ ପରେ ଉଚ୍ଚ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଜ୍ୟୋତିଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲା । ଶାକିରି ଯିବା ପରେ ଡ୍ରିଙ୍କ୍ ଭିଜା ପାଇବା ପାଇଁ ଜ୍ୟୋତି ବିଭିନ୍ନ ଅପିସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ରୀ ଯିବାକୁ ଓ ପେପର ଡ୍ରିଙ୍କ୍ କରିବାକୁ ପଢ଼ୁଥିଲା । ତେଣୁ ଭିଜା ମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପେଟ ପୋଷିବା ପାଇଁ ସେ ଗ୍ୟାସ ଷ୍ଟେଶନରେ କାମ କରିବା ସହ ବେବି ସିଟର ଧାଇଁ କାମ ବି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତଥାପି ତାଙ୍କୁ ଡ୍ରିଙ୍କ୍ ଭିଜା ମିଳି ନ ଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ଜ୍ୟୋତି ଅନୁଭୂତି କଲେ ଯେ, ଡ୍ରିଙ୍କ୍ ଭିଜା ପାଇବା ପାଇଁ ଯେତିକି ପରିଶ୍ରମ ଆଉ ପେପର ଡ୍ରିଙ୍କ୍ କଲେଣି, ତା'ର ଭିତରେ ସେ ନିଜର ଏକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବି ଗତିପାଇଥାନ୍ତେ ବାସି ଆମେରିକାରେ 'କି ସପ୍ତବ୍ରିଂଗ ସଲୁଗ୍ନଶା' ନାମରେ ନିଜର ଏକ ଆଲଟି କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଖେଲିଲେ । ଏବେ ଏହି କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଭଲ ବିଜ୍ଞେନ୍ସ୍ କରୁଛି । ଆଉ ଯା'ଭିତରେ ଜ୍ୟୋତି ନିଜର ଦୁଇ ଝିଅଙ୍କୁ ବି ଆମେରିକା ନେଇ ସୋଠରେ ପାଠ ପହାଇ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷିତା କରିଯାଇଲେଣି । ତେବେ ଜୀବନରେ

ବହୁ ଠୋକର ଖାଇ ସଫଳତାର ଶାର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ଜ୍ୟୋତି କିନ୍ତୁ ନିଜ
ଅଟାତକୁ କେବେ ବି ମନରୁ ପାଦୋରି ନାହାନ୍ତି । ଆଜି ବି କୌଣସି ଅସାଧ୍ୟ
ପିଲାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କ ହୃଦୟ କାନ୍ଦି ଛଠେ । ତେଣୁ ସେ ଯେତେବେଳେ
ବି ଭାରତ ଆସନ୍ତି, ବିଭିନ୍ନ ଅନାଥାଶ୍ରମ, ବୃଦ୍ଧାଶ୍ରମ ବୁଲି ଅନ୍ତେବାପାଙ୍ଗ
ଭଲମଦ କଥା ବୁଝିବା ସହ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା କରିଥାନ୍ତି । ତା'ସହିତ ବିଭିନ୍ନ
ରାଜନେତା, ସରକାରୀ ଏଜେନ୍ସି, ପଲିସି ମେକର୍ସ ଓ ଏନଙ୍ଗିଓ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ
ସହ ସାକ୍ଷାତ କରି ଏହି ଅସାଧ୍ୟମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଦୃଢ଼
ପଦକ୍ଷେପମାନ ମଧ୍ୟ ନେଇଥାନ୍ତି ।

ଦିନମଳୁକ୍ରିଆରୁ କଣ୍ଠୁକୁ ହେଲେ ଅର୍ଜୁନ ସୋଲାଙ୍କି
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଲାଦୋର ସହର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ଛୋଟ ଗାଁର ମୁବକ ଅର୍ଜୁନ
ସୋଲାଙ୍କିଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ମାତ୍ର ୧୪ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା, ତାଙ୍କ
ବାପାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା । ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ମା'ବାପା ଥିଲେ ଦିନମଳୁକ୍ରିଆ ।
ବାପା ଖୁବ ମନ୍ୟପାନ କରୁଥିଲେ । ଶେଷରେ ଚିତ୍ତ (ବ୍ୟୁବରକୁଳୋଷିସ୍) ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ତା'ପରେ ପରିବାର
ଓ ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କର ଦାୟିତ୍ବ ବୁଝିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ବିଧବା ମା'ଙ୍କୁ । ଦିନରାତି ଏକ
କରି ଯେତେ ରୋଜାଗାର କଲେ ବି ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କର ଭଲମାନ ବୁଝିବାକୁ ଓ
ତାଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଇବାକୁ ସେ ଜଙ୍ଗ ଯଥେଷ୍ଟ ହେଉ ନ ଥିଲା । ଯେଉଁଥିପାଇଁ
ଅର୍ଜୁନ ଓ ତାଙ୍କ ବଢ଼ ଭାଇ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ ପାଠ ଛାତି ମା' ସାଙ୍ଗରେ ଯାଇ
କାମ କରିବାକୁ । ସେଯା ହଁ ହେଲା । ଏମିତି କିମ୍ବିଦିନ ବିତ୍ତିବା ପରେ ହଠାତ୍
ଦିନେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କର ଜଣେ ସାଙ୍ଗ ଆଳସିଆଳସିଆଳ ଏକାଡେମୀ ଚରଣପୂରୁ
ଦିଆୟାଉଥିବା ପ୍ରି କୋର୍ସ ସର୍କରେ ଆୟି ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଲେ । ସାଙ୍ଗ ପାଖରୁ
ଏକଥା ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ ଉଚ୍ଚ ଏକାଡେମୀରେ ପେଣ୍ଟ ଆପଲିକେଶନ ଫେନ୍ଡିଙ୍
କୋର୍ସ ଉପରେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ନାଁ ଲେଖାଇଦିଲେ । ସେଠାରେ
ତାଙ୍କୁ ଡିଜିନ୍ ପ୍ରକାର ପେଣ୍ଟ ସର୍କରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯିବା ସହ ପାଇନାସ୍ଟ,
ପରସ୍ନାଲିଟି ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ ଏବଂ କମ୍ପ୍ୟୁନିକେଶନ ସିଲ୍ ଉପରେ ବି ଶିକ୍ଷା
ଦିଆୟାଉଥିଲା । ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଅର୍ଜୁନ ସମୟ ବାହାର
କରି ମା' ଓ ଭାଇଙ୍କୁ କାମରେ ସାହାୟ ବି କରୁଥିଲେ । ଏମିତିରେ କୋର୍ସ
ସରିଯିବା ପରେ କିମ୍ବିଦିନ ଏକ କଣ୍ଠୁକୁ ଅଧାନରେ ରହି ସେ ପେଣ୍ଟ
କ୍ଷେତ୍ରରେ କାମ କଲେ । ଆଉ ଏବେ ଅର୍ଜୁନ ନିଜେ ଏକ କଣ୍ଠୁକୁ ହୋଇ
ଲକ୍ଷାଧିକ ଗଙ୍କାର ପେଣ୍ଟ କାମ ହାତକୁ ଆଶ୍ଵାସିତ୍ବ । ନିଜ ଅଧାନରେ
କିଛି ପିଲାଙ୍କୁ କାମ ବି ଦେଇଛନ୍ତି । କେବଳ ସେତିକୁ ନୁହେଁ ଅର୍ଜୁନ ନିଜ
ରୋଜ୍ବାଗର ଗୋଟିଏ ଭାଗ ଗାଁରେ ଥୁବା ଗରିବ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଠେତା
ପାଇଁ ବି ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ଆବଶ୍ୟକମୁକ୍ତେ ଦରକାର ପଢ଼ିଲେ ସେ ନିଜେ ଯାଇ
ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍କୁଲ ପ୍ରି ବି ଦେଇଆସୁଲୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆଜିର ମୁବକିଙ୍ଗ ପାଇଁ
ଅର୍ଜୁନ ଏକ ଉଦାହରଣ ପାଇଲି ପାଇଛନ୍ତି ।

ପକୋଡ଼ି ବିକ୍ରି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହେଲେ
ଗହଣା ବ୍ୟବସାୟୀ

ଜାବନରେ ସଫଳ ହେବାର ଥୁଲେ ଦୃଢ଼ ଜାଣିଗନ୍ତି ଓ
ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିବା ନିଷ୍ଠାତି ଜୁରୀ। ସେମିତି ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ରଖୁ କୋଟିପତି ହୋଇଥିବା ଚାନ୍ଦ ବିହାରୀ ଅଗ୍ରଭାଲଙ୍କ
ସଫଳତାର କାହାଣୀ ବି କିଛି କମ ରୋମାଞ୍ଚକର ନୁହେଁ।
ପରିବାର ସହ ଜାଣିପୁରରେ ରହୁଥୁଲେ ଚାନ୍ଦ ବିହାରୀ।
ସେମାନେ ଥୁଲେ ପାଞ୍ଚ ଭାଇଭଉଣୀ। ପରିବାରର
ଦୁର୍ଲକ୍ଷ ଆର୍ଥିକାବୟା ପାଇଁ ମାତ୍ର ୧୦ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ସେ
ମା' ଓ ଭାଇଙ୍କ ସହ ମିଶି ଜାଣିପୁରର ପୁଟପାଥରେ
ପକୋଡ଼ି ବିକିବା କାମ କରୁଥିଲେ। ସେତେବେଳେ
ଦିନକୁ ଅତି କମରେ ୨୯ / ୧୪ ମଣ୍ଡି ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ
ପଢ଼ୁଥୁଳା ଚାନ୍ଦ ବିହାରୀ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କୁ ଫଳରେ ସ୍କୁଲ
ଯାଇ ପାଠ୍ୟତିକାରୁ ନା ସେମାନଙ୍କ ପାଖେ ସମୟ ଥିଲା
ନା ଥୁଲା ପଇସା। ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ
ଥିଲା, କେମିତି ଅଧିକ ରୋଗଜାର କରି ଘର ଲୋକଙ୍କୁ
ଭଲରେ ରଖିବେ ଆଉ ସାନ ଭାଇଭଉଣାମାନଙ୍କୁ
ପଚାଇବେ। ପକୋଡ଼ି ଛାଣିବା କାମ ବେଶ କିମ୍ବଦିନ
ଚାଲିବା ପରେ ଚାନ୍ଦ ବିହାରୀ ଭାଇଙ୍କ ସହାୟତାରେ
ପାଚନାରେ ରାଜଶ୍ଵାମୀ ଶାତିର ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ
କଲେ। ଏହି ବ୍ୟବସାୟ ଭଲ ଚାଲିଲା ବି। କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର
ବିଷୟ ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟବସାୟଟି ଭଲ ଚାଲିବାକୁ
ଆରମ୍ଭ କଲା, ତାଙ୍କ ଦୋକାନରୁ ଗୋରି ହୋଇଗଲା।
ସବୁକିମ୍ବି ପୁଣି ବର୍ବାଦ ହୋଇଗଲା ତାଙ୍କର। କିନ୍ତୁ ତଥାପି
ନିଜ ମନକୁ ଦୃଢ଼ କରିଥୁଲେ ସେ। ଭାଇଙ୍କ ଠାରୁ ମାତ୍ର ୫
ହଜାର ଟଙ୍କା ଉଧାର ନେଇ ନୁଆରି ଜେମ୍ବ ଝୁଣ୍ଣେରିର
ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଏହି ବ୍ୟବସାୟରେ ଧୀରେ
ଧୀରେ ଉନ୍ନତି ହେବାରୁ ସେ ପରେ ସୁନା ଗହଣାର
କାରବାର କରିବା ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ। ତା'ପରାରୁ
ସେ ଆଉ ପଛକୁ ଫେରି ଚାହିଁ ନାହାନ୍ତି। ଯା' ଭିତରେ
ସେ ଜଣେ ସଫଳ ଗହଣା ବ୍ୟବସାୟଟି ଭାବେ ବେଶ ନାଁ
କରିବାରିଲେଣି। କର୍ମ ପ୍ରତି ଥୁବା ନିଷ୍ଠାଭାବ ଓ ସାଧନା
ପାଇଁ ତାଙ୍କର ସେହି ଛୋଟ ଗହଣା ବ୍ୟବସାୟଟି ଏବେ
ଏକ ବଡ଼ କମ୍ପାନୀର ବୂପ ନେଇବାରିଲାଣି। ଏତେ
ସଫଳ ହୋଇ ବି ଚାନ୍ଦ ବିହାରୀ ନିଜ ଅନ୍ତର୍ଗତକୁ ମନରୁ
ପାସୋରି ଦେଇନାହାନ୍ତି। ଏବେ ବି ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ
ଗରିବ ଶ୍ରେଣୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦରଦ ଭରି ରହିଛି।
ଫଳରେ ସେ ଗରିବ ରୋଗୀମାନଙ୍କର ମାଗଣା ଚିକିତ୍ସା
କରିବା ସହିତ ଆୟୁର୍ବେଦ ସହାୟତା ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି।

ରିକ୍ଵା ଚାଲକ ହେଲେ କୋଟିପତି

କଠୋର ପରିଶ୍ରମ ଓ ନିଷ୍ଠା ବଳରେ ଯେ ଜଣେ
ସଫଳତାର ଶାର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିପାରେ ତାହାକୁ ପ୍ରମାଣ
କରି ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ହରିକିଶନ ପିପଳା
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସାୟ
ଥୁବା ହରିକିଶନଙ୍କର ଜନ୍ମ ଏକ ଗରିବ ପଛୁଆ ବର୍ଗ
ପରିବାରରେ । ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କର ଏକ କୋଡା ତିଆରି

ଅକ୍ଷୁନ୍ମ ସୋଲାଙ୍ଗ

ଅମୃଲ୍ୟ ପଣ୍ଡା

ଚାନ୍ଦ ବିହାରୀ ଅଗ୍ରଞ୍ଜିଲ

ନିଷ୍ଠା ଓ କଟିନ ପରିଶ୍ରମ ଅମୂଲ୍ୟଙ୍କୁ
ଲକ୍ଷ୍ୟପୂଳରେ ପହଞ୍ଚାଇଛି

ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ଜିଲ୍ଲା ଚାନ୍ଦବାଳି କୁକର ସୁନ୍ଦରପୂର
ଗାଁରେ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ
ପାଖରେ ହାର ମାନିଷୀ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ । ନାମ ତାଙ୍କର
ଅମୂଲ୍ୟ ପଣ୍ଡ । ବୟସ ପାଖାପାଖୀ ୪୮ ହେବ ।
ତାଙ୍କ ବାପା ଥୁଲେ ଗାଁର ପୁରୋହିତ । ମନ୍ତ୍ରପାଠ
କରି ସେ ପରିବାର ଚଳାଇଥିଲେ । ଅମୂଲ୍ୟ
ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାଠ ପଢ଼ୁଥିଲା ବେଳେ
ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା । ବିଧବୀ ମା’
ଦୁଷ୍କଷଧନ କରି ପରିବାର ଚଳାଇଲେ । ହେଲେ
ଆର୍ଥିକାର ଯୋଗୁ ଅମୂଲ୍ୟଙ୍କର ମାଳନର ପତା
ବି ଶୋଷ ହୋଇପାରିଲାନି । ପାଠପତ୍ରରେ ଡେରି
ବନ୍ଧାହେଲା । ପିଲା ବୟସରେ ସେ ମା’ଙ୍କ ଉପରେ
ନିର୍ଭର କରି ଚଳିଲେ । ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ଯେବେ ୧୫
ବର୍ଷ ହେଲା ସେ ଗାଁ ଛକରେ ଏକ ଅୟାୟୀ ତା’
ଦୋକାନ କରି ଆରମ୍ଭ କଲେ ବ୍ୟବସାୟ । ମାତ୍ର
୨୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ବାହାଘର ହେଲା ।
ହେଲେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ ଗ ଗୋଟି ସନ୍ତାନବସ୍ତ୍ରଟି
ତାଙ୍କ କୋଳକୁ ଆସି ଆଖୁ ଝୁକୁ ଦେଇଥିଲେ ।
ଶୋଷରେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ କୃପାରୁ ପୁତ୍ର
ସନ୍ତାନଟିର ବାପା ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅଞ୍ଜିଲେ
ଅମୂଲ୍ୟ, ଯାହାକୁ ସେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସନ୍ତକ ବୋଲି
ମନ୍ତ୍ରିତାକୁ । ତେବେ ପରିବାରର ଦ୍ୟାମ୍ଭିତ ବଜ୍ରବାରୁ
ଅମୂଲ୍ୟ ଛକରେ ତା’ ବିକିବା ସହ କୁମେ ଗାଁରେ
ହେଉଥିଥା ବାହାଘର, ବ୍ରତ୍ୟାଗ୍ରହ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପରିପରାବାଣିରେ ରୋଷେଇ କରି ଦୁଇ ପଲଜୀ
ଅଧିକ ରୋଗଜାଗର କଲେ । ଏମିତି କରୁବାରୁ
୧୯୯୪ ମସିହାରେ ସେ ଏକ ମେସରେ ପ୍ରବାସୀ
ଓଡ଼ିଆ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ରୋଷେଇ କରି ଖାଇବାକୁ
ଦେବା ପାଇଁ ହାଇପ୍ରାବାଦ ଚାଲିଗଲେ । ତାଙ୍କ ହାତ
ପରଶାରେ ଯେମିତି କିଛି ଯାହୁ ଥିଲା । ଫଳରେ
ଖୁବ କମ ଦିନରେ ହାଇପ୍ରାବାଦରେ ଜଣେ ଭଲ
ରୋଷେଯା ଭାବେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ଖୁବ ପ୍ରଶଂସା
କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । କିନ୍ତୁ ପରିବାରଠାରୁ ଏତେ
ଦୂରରେ ରହି କାମ କରୁଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଭାରି ସୁଝା
ଲାଗୁଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ୨୦୦୦ ମସିହାରେ ଗାଁକୁ
ଫେର ଆସିଲେ । ଗାଁକୁ ଆସି ସଞ୍ଚିତ ଅର୍ଥରାଶିରେ
ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ସହରରେ ଜଗାବଳିଆ କ୍ୟାଟରିଂ ସର୍ଭତ୍ସ
ନାଁରେ ନିଜର ଏକ ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ ।
ସେହି ଦିନଠାରୁ ଅମୂଲ୍ୟ ଆଉ ପଛକୁ ଫେର ଚାହିଁ
ନାହାନ୍ତି । ଏବେ ସିଏ ଅମୂଲ୍ୟ ନନୀ ଭାବେ ସାରା
ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧରେ ସୁପରିଚିତ । ତାଙ୍କ କ୍ୟାଟରିଂ ସଂସ୍ଥାରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ ଶହ ଲୋକ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ସେହି
ଗ ଶହ ପରିବାରକୁ ଅମୂଲ୍ୟ ଦାନା ଯୋଗାଇ
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର
ଏହି ପ୍ରଗତିପଥର ଆଦର୍ଶ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ମା’ ।
ନିଷ୍ଠା, ଉଦ୍ୟମ ଓ କଟିନ ପରିଶ୍ରମ ବଳରେ
ଅମୂଲ୍ୟ ଆଜି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣାର ଉତ୍ସ
ପାଳିଟିବା ସହ ସମାଜରେ ଜଣେ ଆଗଧାତିର
ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି ।

-ଦୀପ୍ତି ରଞ୍ଜନ ନାୟକ

ଦୋକାନ ଥିଲା । ସେଥୁରୁ ଯାହା ରୋଜଗାର ହେଉଥିଲା ପରିବାର ଚିଳିବା କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାର ଥିଲା । ଘରର ଆର୍ଥିକ ଖୁଣ୍ଡକୁ ଦେଖୁ ହରିକିଶନ ଦିନମଙ୍ଗୁରିଆ ଭାବେ କାମ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ପାଠ୍ୟତା ଛାଡ଼ି ନ ଥିଲେ । ଦିନସାରା ପେଟପାଟଣା ପାଇଁ ଏତିଥେଠି କାମ କରୁଥିଲେ ଆଉ ରାତିରେ ପାଠ ପଢ଼ୁଥିଲେ । ହେଲେ ସେ ଯେତେବେଳେ ଦଶମରେ ପଢ଼ୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କର ଦେହ ଖରାପ ହେଲା । ଘରର ସମସ୍ତ ଦାର୍ଶିତ ସହ ବାପଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା କଥା ବି ତାଙ୍କୁ ହୁଣ୍ଡିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଫଳରେ ହରିକିଶନ ଘରେ କାହାକୁ କିଛି ନ ଜଣାଇ ଜଣେ ସର୍ପକାରୀଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଭଡ଼ାରେ ରିକ୍ତ ଚଲେଇଲେ । କେହି ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନ ନ ପାରିବେ, ସେଥାଇଁ ରିକ୍ତ ଚଲେଇଲାବେଳେ ସିଏ ମୁହଁରେ କପଢ଼ା ବାନି ଦେଉଥିଲେ । ଏମିତି କିଛିଦିନ ଯିବା ପରେ ହରିକିଶନଙ୍କୁ ଏକ ଫ୍ୟାକ୍ରିଟର ଛୋଟମୋଟ କାମ ମିଳିଗଲା । ଦ୍ୱାଦଶ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ବାହ୍ୟର ହୋଇଗଲା । ବାହ୍ୟର ପରେ ସ୍ଵାଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ହରିକିଶନ ବ୍ୟାଙ୍କର ୧୫ ହଜାର ଟଙ୍କା ଲୋକ୍ ଆଣି ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କର ସେହି ପୁରୁଣା ଜୋଡ଼ା ଦୋକାନକୁ ପୁଣିଥରେ ନୂଆକରି ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଧାରେ ଧାରେ ତାଙ୍କର ବେପାର ଚାଲିଥାଏ । କଥାରେ ଅଛି ଭାଗ୍ୟ କେତେବେଳେ ବି ବଦଳି ଯାଇପାରେ । ହରିକିଶନଙ୍କ ଶୈତାନରେ ବି ସେଯା ହିଁ ହେଲା । ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଭାଗ୍ୟଦେବୀ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ । ଷ୍ଟେଟ୍ ଟ୍ରେଡ଼ କର୍ପୋରେଶନ ତରଫରୁ ତାଙ୍କୁ ୧୦ ହଜାର ହଲ ଜୋଡ଼ା ଟିଆରି କରିବାର ଅର୍ଡର ମିଳିଲା । ତାଙ୍କ କାମର କ୍ଲିନିଟ ଭଲ ଥୁବାରୁ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଭଲ ଜୋଡ଼ା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ତରଫରୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଜୋଡ଼ା ତିଆରି ଅର୍ଡର ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲା । ବ୍ୟବସାୟ ଭଲ ବଢ଼ିବାରୁ ସେ ପିପଲ୍ ଏବୁପାର୍ଟ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ନାମରେ ନିଜର ଏକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଖୋଲିଲେ, ଯଦ୍ବାରା ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ବିଭିନ୍ନ ଅନ୍ତରାସ୍ଟ୍ରୀୟ ବ୍ୟାପକର ଜୋଡ଼ା ତିଆରି କରିବାର ଅର୍ଡର ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲା । କେବଳ ଏତିକିରେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ ସାମିତ ନ ଥିଲା । ଏହାପରେ ହରିକିଶନ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ ଖୋଲି ବାହ୍ୟର ପାଇଁ ରୋଷେଇ ଅର୍ଡର ବି ରଖିଲେ । ସେହିପରି ହେଲୁଥ କେଯାର ସେକ୍ଟରରେ ସିଏ ହେରିଜେଜ ପିପୁଲ ହସ୍ପିଟାଳ ନାମରେ ଏକ ସଞ୍ଚା ବି ଖୋଲିଲେ । ତା'ଙ୍କୁ ସିଏ ଯାନବାହନର ଭିଲରିପ୍ ବି ହସାଲ କଲେ । ତେବେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ମାଧ୍ୟମରେ ହରିକିଶନ ଯେଉଁ ସଫଳତା ପାଇଛନ୍ତି, ତାହା ସତରେ ଏ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ଦିଗ୍ବିର୍ଦ୍ଦଶ୍ରମ ।

ଶେଷରେ କେବଳ ଏତିକି
 କୁହାୟାଇପାରେ, ଯେଉଁମାନେ କର୍ମକୁ ଭଗବାନ
 ଭାବି ଆମ୍ବିଶ୍ଵାସ ଓ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ବଳରେ
 ଆଗକୁ ଆଗେଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ଶେଷରେ
 ସେମାନେ ହିଁ ହୋଇଥାନ୍ତି ସଫଳ । ଆଉ ତାଙ୍କର
 ସଫଳତାର କାହାଣୀ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦାହରଣ
 ପାଲିତିଯାଏ ।

-୫୩

ଭାରତର ମିଜାଇଳ ଡ୍ରିମ୍ୟାନ୍

ରହିଥିଲା । ସେ ଗୁହ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ପିଲାମାନେ କେବେ ବିଶ୍ଵାସିତାରେ ପଛରେ ନ ପଡ଼ନ୍ତା । ମା'ଙ୍କର ଡ୍ୟାଗ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଆଜି ଏହଲି ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାମକୁ ଆଣି ପରିଷି ବୋଲି ଚେସା ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ମତବ୍ୟକୁ କରନ୍ତି ।

ଆଜ.ଏ.ଏସ.ରୁ ଡି.ଆର.ଡି.ଓ. : ପିଲାବେଳୁ ଯେ ଚେସା ରକେଟ ପ୍ରେମରେ ପଢ଼ିଛନ୍ତି ଏକଥା ତାଙ୍କ ପରିବାରର କାହାରିକୁ ଜଣା ନ ଥିଲା । ପୁଣି ଚେସା ଥିଲେ ଅତିମାତ୍ରରେ ଆମ୍ବମଣ୍ଡଳ । ସେ କେବେ କୌଣସି କଥା ମୁଁ ଖୋଲି କହୁ ନ ଥିଲେ । ମା' ଯାହା କହୁଥିଲେ ସେବାରେ ଯୋଗଦେଇ । ମା'ଙ୍କର ନିଷ୍ଠାତିକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣେଇ ଚେସା ଆଜ.ଏ.ଏସ. ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ତେବେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଜାହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେ ମାରି ଦେଇ ନ ଥିଲେ । ସେ ଏକଷଙ୍ଗରେ ହୁଲଗା ପରାକ୍ରାନ୍ତ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲେ । ଆଜ.ଏ.ଏସ. ପରୀକ୍ଷା ଦେଲେ । ମାତ୍ର ସଂଯୋଗବଶତଃ ଆଜ.ଏ.ଏସ. ରେଜଲଟ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଅବସ୍ଥିତ ହେଲା ଡି.ଆର.ଡି.ଓ. ଲଞ୍ଛିରତିମ୍ବ । ଆଉ ତ'ର ରେଜଲଟ ମଧ୍ୟ ଆଗ ଆସିଲା । ଏବଂ ଚେସାଙ୍କୁ ହୁବନ୍ତ ଡି.ଆର.ଡି.ଓ.ରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ କୁହାଗଲା । ମା' ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦେଲେ । ବାସ, ଏହା ପରେ ଯାହା ହେଲା ତାହା ହେଉଛି ଲିହାସ ।

ସ୍ବାମୀ ସରୋଜ କୁମାର ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଜେଜୁକୁ ନେଇ ଚେସାଙ୍କର ସୁଖର ସଂପାଦାର । ସରୋଜ କୁମାର ଭାରତୀୟ ମୌସୋନାର ଜଣେ କମାଣ୍ଡର ।

ଚେସା ଥମାସଙ୍କୁ କେତେବେଳେ
ଭାରତର ମିଜାଇଲ ଡ୍ରିମ୍ୟାନ୍ ତ
କେତେବେଳେ ଅଗ୍ରିପୁତ୍ର ବୋଲି
ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥାଏ ।
ଭାରତୀୟ ପରମାଣୁ ବିଜ୍ଞାନର
ପରିଧିକୁ ଆଗକୁ ଆଗେଇ
ନେବାରେ ଚେସାଙ୍କର ଯେ
ରହିଛି ଏକ ପ୍ରମାଣ ଭୂମିକା ସେ
କଥାକୁ କଦରିବ ଅସ୍ଵାକାର
କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ... ।

APPLICATION ATION

ତୁ ଭାରତୀୟ ପରମାଣୁ ବିଜ୍ଞାନ କଥା ଉଠିଲେ ମନକୁମନ ଆଖୁ ଆଗକୁ ଆଖି ଯାଆନ୍ତି ଚେସା ଥମାସା । ତାଙ୍କୁ କେତେବେଳେ ଭାରତର ମିଜାଇଲ ଡ୍ରିମ୍ୟାନ୍ ତ କେତେବେଳେ ଅଗ୍ରିପୁତ୍ର ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଭାରତୀୟ ପରମାଣୁ ବିଜ୍ଞାନର ପରିଧିକୁ ଆଗକୁ ଆଗେଇ ନେବାରେ ଚେସାଙ୍କର ଯେ ରହିଛି ଏକ ପ୍ରମାଣ ଭୂମିକା ସେ କଥାକୁ କଦରିବ ଅସ୍ଵାକାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ପରିବାର : ଚେସାଙ୍କ ପିଲାବେଳ ବିତିଥିଲା ଥୁମା ରକେଟ ଲିଙ୍ଗ ସ୍କେପନର ଆଖାପାଖ ଅଞ୍ଚଳରେ । ପିଲାବେଳୁ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଥବା ପରୋକ୍ଷରେ ରକେଟ ସଂରକ୍ଷଣରେ ଆସିଥିଲେ । ଫଳରେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ରକେଟକୁ ନେଇ ପିଲାବେଳୁ ଏକ ପାଣ୍ଡାରି ତିଆରି ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଆଉ ବଡ଼ହେବା ପରେ ସେ ତାଙ୍କା ବାପୁବ ରୂପ ଦେବାକୁ ତାହିଁଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ହୋଇ ରକେଟ ଉପରେ କାମ କରିବାକୁ ମନମ୍ଭା କରିଥିଲେ । ଚେସାଙ୍କର ପିଲାବେଳ ଯଦିଓ ଆର୍ଦ୍ରକ ଅସ୍ତ୍ରକୁଳତା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଅତିବାହିତ ହୋଇଥିଲା, ଏହାସବେ ସେ ଏକ ଶୁଣ୍ଝଳିତ ପରିବାର ପାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମା' ସବୁବେଳେ ଶୁଣ୍ଝଳାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥିଲେ । ଚେସାଙ୍କର ଆଉ ଗରିଜଣ ଭଉଣୀ ଓ ଗୋଟିଏ ଭାଇ ଥିଲେ । ମା'ଙ୍କର ସମସ୍ତକୁ ପ୍ରତି ସମାନ ନଜର

ଶବ୍ଦ

-ଡ. ଅସୀମା ସାହୁ

ଏ ଶବ୍ଦ
ପ୍ରଶ୍ନଯରେ
ଘର ତୋଳିଦିଏ
କେବେ ଜାଲିଦିଏ ହୃଦୟ
ଜଳିଯାଏ ସମ୍ପର୍କ

କେବେ
ନିରସରେ ରସ ଭରେ
ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁର
ବିଭାଗେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆଙ୍କେ

ସମ୍ବାଦନାରେ
ଆଶାର କିରଣ ବୁଝି
ଜୀବନ ତ ଜିଞ୍ଚିଲ ଦିଏ

ଶବ୍ଦର କି ଭରସା...

ଜିଭ, ୩୦ ଆଉ କିଛି ଲାଲ ଭିଡ଼ରୁ
ନିରିତି ଆସିଲେ ଦି
ନିଜସ୍ଵ ପରିଚୟ ନ ଥାଏ
କେବେ ଗରମ ମୁଣ୍ଡର

ଅପଶବରେ ଖେଳେ
କେବେ ହୃଦୟର ଗୁଲାମ ବନିଯାଏ

ତେଣୁ
ସାବଧାନ ଏ ଶବ୍ଦକୁ
ଶୃଙ୍ଗିତ କର
ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ରଖ ତାକୁ... !!

-ମଧୁବନ, ବାରିପଦା

ଷ୍ଟୁଧା

-ସୁନ୍ଦର କୁମାର ମିଶ୍ର

କିଛି ନ ଥିଲା କୁଟିଆରେ,
ପ୍ରୀତିର ପଖାଳ ଆଉ
ସାହାରା ପାଲିଥୁବା ଶାଗଭଜାରେ
ଅତିଥି ଆପ୍ୟାଯିତ,
ଗଲାବେଳେ ଦରବା ବନ୍ଦୁର ନିଷ୍ଠାଶ
ଅଭିନୟ କରି ଦେଇଯାଇଥିଲେ
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିର ପାହାଡ ଆଉ
ସାହାରାରେ ଦୁଇ ପାପୁଳିର
ପ୍ରାତି ପରଶ,
ପାଞ୍ଚ ବରଷ ହେଲା ବନବାସରେ
ପରିକାତ ସନ୍ଧାନରେ
ପୁଣି ଫେରିଛନ୍ତି କ୍ଷମତାର ମୁଖାରେ,
କେମିତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବି ଦୁମର ସେ
ଚହୁଲୁଥୁବା ଚରିତ୍ରକୁ
ସିଏ ସରଗର ଇନ୍ଦ୍ର ଆସନ ପାଇଁ
ବଳ ପକାଇପାରେ ନିସ୍ବଚାର
ମୁଖୀଁଅନ୍ତରୀ ଚାଳକୁ।

-ଜନାର୍ଦ୍ଦନପୁର ଶାସନ

ଭଲପାଆ ବୋଲି

-ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମହିଳା

ଭଲପାଆ ବୋଲି
ନିଃସ୍ଵର୍ଗରେ ସମୟ ଦେଲି
ଜୀବନର ପ୍ରତିଟି ପୁହୁର୍ବ
ତମ ଆବେଗରୁ ଅଭିମାନ
ହସାତୁ ଲୁହ
ସବୁ ଆପଣାର କଳି।
ଆଉ କଣ ଯେ,
ବାକି ରହିଲା ପୁଣି
ଏତେ ଦିନ ପରେ କହୁଛ
ତମ ହାରା କିଛି
ହୋଇ ପାରିବନି ବୋଲି।

- ଅରିଲୋ, ସୋମପୁର, କଟକ

ବିଶ୍ୱାସ

ମୂଳଲେଖା: ଡଃ କନକା ତୋପ୍ରା
ଅନୁବାଦ: କନକ ମଞ୍ଜରୀ ସାହୁ

ହ୍ରିଭାଇ ନିଜ ଘର ଆଡ଼କୁ ଯିବା ପାଇଁ ଦୁଲି ପଡ଼ିଲା ବେଳକୁ ସାମନାରେ ଆସୁଥିବା
ହସିଙ୍ଗ ଭାଇ ସହିତ ଦେଖା ହୋଇଗଲା । ପରସ୍ଵରକୁ ସଲାମ ନମଶ୍କାର କଲାପରେ ହସିଙ୍ଗ
ଭାଇ କହିଲେ, ଭାଇ ହରିରାମ, ମୁଁ ତୁମ ଘରୁ ଏବେ ଫେରିଲି । ତୁମେ ଜାଣିଥିବ, ସହରରେ
କେତେକ ଘ୍ରାନରେ ଦଜା ଆରୟ ହୋଇ ଗଲାଣି, କୌଣସି ସମୟରେ ଏଠାରେ ବି ଦଜା

ହୋଇପାରେ । ସେଥିପାଇଁ ମୋ ଝିଆ ଅମିନାକୁ ତୁମ ଘରେ ଛାଡ଼ିକି ଆସିଲି । ଏମିତିରେ ଏହା
ମୁସଲମାନ ବସ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୋ ଘର ମେନରୋଡ ଉପରେ ସବୁରୁ ପ୍ରଥମେ ପଡ଼ିବ । ବାହାରୁ ହମଲା
ହେଲେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ମୋ ଘର ଉପରେ ହେବ । ତୁମ ଘରଟା ଭିତରେ, ତେଣୁ ତିକେ ମୁରକ୍ଷିତ,
ସେଥିପାଇଁ... କଣ ହେଲା ? ତୁମ ଆଖିଗେ ଲୁହ... ?

ହସିଙ୍ଗ ଭାଇ, ମୁଁ ଏବେ ତୁମ ଘରୁ ଫେରୁଛି । ଯିବା ସମୟରେ ମୁଁ ପଛ ଗଲି ଦେଇ ଯାଇଥୁଲି,
ସେଥିପାଇଁ ତୁମ ସାଜରେ ତେବେ ହୋଇ ପାରିଲାନି । ପ୍ରକୃତରେ ମୁଁ ବି ମୋ ଝିଆ ସରକାକୁ ତୁମ
ଘରେ ଛାଡ଼ିକି ଆସିଲି, ଏକଥା ଭାବିଯେ ଏହି ବସ୍ତିରୁ ତୁମ ଧର୍ମର ଲୋକ ବେଶୀ ଅଛନ୍ତି । ଆମ
ଧର୍ମର ମାତ୍ର ଦୁଇ ଚାରିଟା ଘର ଅଛି । ମୋ ଝିଆ ମୋ ଘର ଠାରୁବି ତୁମ ଘରେ ବେଶୀ ସୁରକ୍ଷିତ
ରହିବ... ?

ଆମ ସମସ୍ୟା ଏକ ... ସୁଖ ଦୁଖ ବି ଏକା ପ୍ରକାର ତଥାପି... ? ମୁଁ ଅଛି ତୁମେ କୌଣସି
ଚିନ୍ତା କରନା ।... ତୁମ ଝିଆ ମୋ ଝିଆ ଭଲି, ଏକ । କଥା... ' ତୁମେ ପରଶରକୁ ଆଲଙ୍ଗନ କଲେ ।
ଅସହାୟତା ଏବଂ ଗଭାର ଜଳପାଇବା ଦୁଇଁଙ୍କ ଆଖିରୁ ଅଶ୍ଵ ହେଲେ ନିରିତି ପାହୁଥିଲା । ଭାବୁଥିଲେ
ଏତେ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଗଭାର ସମ୍ପର୍କ ପରେ ବି ବାରମାର ଏହି ବିପଦ କାହିଁକି ଆମକୁ ଗ୍ରାସୁଛି ?

-ଶ୍ରୀବଣୀ ରେସିଟେଲ୍‌ସ୍, ନିଯାପଲା, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧୨

ଆଶାରେ ବିଶ୍ଵରୂପ

ତଳିତ୍ତର ମେଲ୍ ଲିଭର ଅଭିନୟ କରିଥିବା ନିଆରା', 'ଗୋ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଲା ପରେ' ଏବଂ 'ଗାଲ୍ ଟିକେ ପ୍ରେମ କରିବା'ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମଧ୍ୟ ସେଇଥାରେ ଥିଲା ଏହା ଏକ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ବେଳେ ଗାତ୍ରଭିତ୍ତିରୁ ସବୁ ଦେଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଭ୍ରମଣ ଗଢ଼ନାଯକ । ଏହି ପିଲ୍ଲରେ ବିଶ୍ଵରୂପ ସହ ଶ୍ରୀନ ଶେୟାର କରିଛନ୍ତି ନବାରତ ତତ୍ତ୍ଵା । ଏହି ଦୂଆ ଯେଉଁ ବ୍ୟତିତ ମନୋଜ ମିଶ୍ର, ଅମିତ, ଶିବ, ରଜ ପାତ୍ର, ସେତା ଆର୍ଯ୍ୟ, ଜୟା ସାମା, ଦେବୀ ବିଜିତ, କଳି ଏବଂ ଶିଶୁ କାହାକାର ମିଲିବ । ଏ.ବି. କ୍ରିଏସର୍ ବ୍ୟାନରେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପ୍ରେମର ପରିଚାରକ ହେଲେ ଏହି ଆଶାରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲାଛି ତଥା ସିନେମାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ଏହାର ବିଶ୍ଵରୂପ ଯେଉଁ ଆଶା ନିର୍ମିତ ତଥା କେତେ ସଫଳ ହେଲାଛି ତଳିତ୍ତର ହେଲେ ହେଲେ ଏହି ଜଣାପଦିବି ।

ବିଶ୍ଵରୂପ-ତତ୍ତ୍ଵା

ପ୍ରିୟଙ୍କାଙ୍କ ବଳିଉଡ଼ି ମୋହ୍ର

ପ୍ରିୟଙ୍କା ଗୋପ୍ରାଙ୍କ
ବଳିଉଡ଼ି ମୋହ୍ର ଭାଜିନ୍ଦି ।
ଦିନ ଥିଲା ତାଙ୍କ ପରିବରେ

ପ୍ରେମର ଲମ୍ବା ଲାଇନ୍ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିଲା । ହେଲେ ସେ ହଜିବାର ମୁଁ ହେବା ପରେ ବଳିଉଡ଼ାର ପ୍ରାୟ ଦୂରର ଯାଇଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ସେ ଏକ କୁଟିକ ଉଦୟାନର କରିବାକୁ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଅନ୍ୟଦିମ ନାମା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଆସୁଥିଲା ଗୋଟିକରା । ପିଲ୍ଲଟ କଳିତବସ୍ତ ଡିସେମ୍ବରରେ ରିଲୀଜ ହେବାର ଯୋଜନା ରହିଛି ।

ଶାହରୁଖ୍ ପିଂଫେର୍

ସଲମାନଙ୍କ ବୟସ ୪୦ ଚିପିଆରଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ବଳିଉଡ଼ର ମୋଷ୍ଟ ଏଲିଜ୍ବୁଲ୍ ବ୍ୟାଚେଲେର ଭାବରେ ଗଣ୍ୟାଇଛି । ତାଙ୍କର ଅନେକ ପ୍ରଶାସକ ମନରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ-ନେମ ଫେମ ସବୁ ମିଳିଲା, ହେଲେ ଭାଜିଗାନ (ସଲମାନ) କେବେ ବିବାହ କରିବେ । ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ସେ ସେ ଏବେ ମ୍ୟାରେଇ ମୁଦ୍ରରେ ନାହାନ୍ତି । ଏବେ ବି ନିଜ କ୍ୟାରିଯରକୁ ନେଇ ବେଶ ସତେନ । କଳିତବସ୍ତ ଲଦରେ ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ 'ଭାରତ' ରିଲୀଜ ହେବାକୁ

କାରଣ ଖୋଜୁଛନ୍ତି ପରିଣିତି

ହୀଠରେ ଏମିତି ଘର୍ଯ୍ୟିବ ବୋଲି ପରିଣିତି ଚୋପ୍ରା କେବେ କିନ୍ତୁ କରି ନ ଥିଲେ । ଅପରଟ ହାତରୁ ଖସି ଯିବା ପରେ ସେ ଏବେ ତାହାର କାଶର ଖୋଜିବାକୁ ହେବା । ମୁଁ ଯେବେକି ଜାଣିଛି ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ସହ କଥାରାରୀ ହେଲେ ଦେଖିଲା ବେଳକୁ ମୋତେ କଷ୍ଟରୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହାର କାଶର କ'ଣ କି ନିକଟରେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ନବାରତ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ତାଙ୍କର ଆଗମା ପିଲ୍ଲରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଅପର ଦେଇଥିଲେ । କହାଣା ଏବଂ ନିଜ ଭୂମିକା ବିଷୟରେ ଶୁଣିବା ପରେ ସେ ଏଥରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ରାତି ହେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କିନିବନ ପରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ କଷ୍ଟରୁ ଆଉର କରିଦିଆଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ଘରରେ

କେବଳ କଥାବାର୍ତ୍ତରେ ହେ ସାମିତ ରହିଥିଲା ତେଣୁ ପରିଣିତି ଏବେ ନିଜ ଭାଗ୍ୟକୁ ହେଁ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏ ବିଷୟରେ ସେ କହିଛି, 'ମୁଁ ଯେବେକି ଜାଣିଛି ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ସହ କଥାରାରୀ ହେବା । ମୁଁ ଧିନ ପରେ ମୁଁ ସାନ୍ କରିଥାଏନ୍ । ହେଲେ ଦେଖିଲା ବେଳକୁ ମୋତେ କଷ୍ଟରୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହାର କାଶର କ'ଣ କି ନିକଟରେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ନବାରତ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ତାଙ୍କର ଆଗମା ପିଲ୍ଲରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଅପର ଦେଇଥିଲେ । କହାଣା ଏବଂ ନିଜ ଭୂମିକା ବିଷୟରେ ଶୁଣିବା ପରେ ସେ ଏଥରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ରାତି ହେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କିନିବନ ପରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ କଷ୍ଟରୁ ଆଉର କରିଦିଆଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ଘରରେ

ଯେତେ ତନ୍ୟ ସାରା ଅଳ୍ପ ଖାଁଙ୍କ ମୁହଁରେ ଏବେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶାସାରେ ପୋଡ଼ି ପକାଇଛନ୍ତି । ହେଲେ କାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି ? ଶାହରୁଖ୍ କଥା କ'ଣ କି ନିକଟରେ ଏକ କାର୍ମକ୍ରମରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ସାରା । କାର୍ମକ୍ରମ ଅବସରରେ ସେ ନିଜ ମନ କଥା କହିବାକୁ ପଛାଇ ତେବେ ମୁଁ ଆଖୁରୁକୁ ହେଁ ରାତି । ତେବେ ସାରାକର ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ କେବେ ସତ ହେଉଛି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ବାକି ରହିଲା ।

କାହା ହେବାକୁ ଦେଖନ୍ତି

ଯାଇଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ତାଙ୍କର କେତେଟି ସିନେମା ଧରି ହେବା ପରେ ଏହି ପିଲ୍ଲଟିକୁ ନେଇ ବେଶ ଆଶା ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି ସିଲମାନ । ପୁଣି ଏଥରେ ତାଙ୍କ ସହ କ୍ୟାଟିନ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ନିକଟରେ ଏହାର ପ୍ରମା ଅବସରରେ ସେ ନିଜ ମନ କଥା କହିବାକୁ ପଛାଇ ତେବେ ମୁଁ ଆଖୁରୁକୁ ହେଁ ରାତି । ତେବେ ସାରାକର ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ କେବେ ସତ ହେଉଛି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ବାକି ରହିଲା ।

ସଲମାନ

ସାରା

ଥଳପ ଛାଇ ଥଳପ ଧରା,
ଥବୁଝା ସୁଦର୍ଶା ନ ଦିଏ ଧରା

ପର୍ବତୀ-ସୁଦରୀ ଖିଆଟିଏ ମୋତେ ସବୁବେଳେ ଦେଖିଲେ
ହୁବି ଦେଉଛି । ହେଲେ ମୋ ପ୍ରେମ ଜାଲରେ ଧରା
ଦେଉନି । କ'ଣ କରିବି ?

-ପ୍ରତାପ ଦାସ, ବାରିପଦା, ମୟୋରାଜଞ୍ଚ
ପାଇଁ ଛାଇ ଅଳକ ଖରା, ଅରୁଣ୍ଠ ସୁହରା ନ
ଦରା ଝିଆର ହସରେ ଅନେକ କଥା ଲୁଚ୍ଛି
ବେଳ ମଶକ ଖଣାଇ ତାକୁ ପଢ଼ିଯାରିଲେ
ପ୍ରେମତାର ମାରନ୍ତୁ ଯେମିତି ସେ ଅରୁଣ୍ଠ
ଆପେ ଆସି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମପାଶରେ
ପିବ। ଯଦି ଆପଣ ଏମିତି ଭାବୁ ଭାବୁ
ଯାଏ ତେବେ ମାରିନେବେ ମହାପାତ୍ର
କା। ତେଣୁ ବେଳ ଦେଖୁ ବନ୍ଧ ବାନିନ୍ତୁ।

**ପ୍ରକ୍ଷିଣୀ-ସାଙ୍ଗାମଙ୍କ ଦୁଇରେ ପଡ଼ି ଅନେକ ଝିଆଙ୍କୁ ପ୍ରେମ
ନିବେଦନ କଲି । ହେଲେ ରେଜଳ୍ କେବଳ ଧୋକା ।
କେମିତି ଝିଆଟିଏ ପଚାଇବି ଜାଣିପାରୁନାହିଁ ।**

-ସୁବ୍ରାସ ପ୍ରହାଙ୍ଗ, ବ୍ରଜକିତ୍ତର
ଆଉ ପରି। ଆପଣ ଉଦ୍‌ଦିଲା
ଓ ପୂରାଇ ଦେଲେ ହାତ ସିନା
ଖାଇପାରିବେ ନାହିଁ। ତେଣୁ
କେ ଦେଖାଇଁ ପାଦ ପକାନ୍ତୁ
କଥା। ପରକଥାରେ ଆଗକୁ
ସେ ବିଶ୍ୟାରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ
ଏମିତି ଗୋରି କରନ୍ତୁ ଯେମିତି
। ଆଉ ଦୁଇ ପଚାର ଗ୍ରୀନ୍
ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମର ଗଢ଼ି ସାଇଁ

ପ୍ରଶ୍ନ—ପ୍ରେମ ଯେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ସେତେବେଳେ

ଭାରି ମଜା ଲାଗେ । ହେଲେ ସେଥିରେ
ଧୋକା, ପ୍ରତାରଣା ପରିଶବ୍ଦ କାହିଁକି ରହିଛି ?

-ଦେବେନ୍ଦ୍ର ସୁଆର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଉତ୍ତର : ପ୍ୟାର କା ଲାତ୍ତୁ ଯୋ ଖାଇବା ଓ
ପସ୍ତ୍ୟା ଯୋ ନେହିଁ ଖାଇବା ଡି ଭି ପଞ୍ଚମୀ ।
ହେଲେ ପ୍ରେମ ନିଶାରେ ମସଗୁଳ ହୋଇ
ଅନେକେ ଏହାର ପ୍ରାକ୍ତରୁ ବାହାରି
ଯାଇଥାଆନ୍ତି । ଯଦି ଦୁଇ ମନ ଏକାଠି ହୋଇ
ନ ରହିଲା ତେବେ ସେଉଳି ପ୍ରେମରେ
ଧୋକା, ପ୍ରତାରଣା କେତେବେଳେ ଜମ୍ବୁ
ନେବ ତାହା କଞ୍ଚନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।
ଡେଶୁ ଯଦି ସବୁ ଠିକ୍ ଠାକୁ ଚାଲିଲା ତେବେ
ପ୍ରେମ ସବୁବେଳେ ରଘୁଗୋଲା ପରି ମିଠା
ଆଉ ଯଦି ପାନରୁ ବୁନ ଖେଳିଗଲା ନିମା ପରି
ପିତା ଲାଗିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ହେ ପ୍ରିୟା, ତମେ ମୋତେ ଧୋକା ଦେଇ ଚାଲିଗଲା । ଆଉ
ଏବେ ତୁମ ବିନା ମୋ ଜୀବନ ମରୁଭୂମି ପରି । ତୁମେ କ'ଣ ମୋ
ଦରଦୀ ମନର ଅକୁହା କଥାକୁ ବୁଝି ପାରୁନ ? ଯଦି ବୁଝି ପାରୁଛ
ତେବେ କାହିଁକି ଫେର ଆସୁନ ?

ଉତ୍ତର : ଧୋକା ଦେଇ ଏକମୁହଁ ହୋଇ ତଳିଯାଇଥିବା ପ୍ରେମିକା ସେ ପୂଣି ଥରେ ଫେରିବ ଏଭଳି ଆଶା କରିବା ବୁଥା । ଯଦି ବା କେବେ ଫେରିଆସେ ତେବେ ଜ୍ଞାନମନ୍ତ୍ର ଯେତେ ଯୋଡ଼ିଲେ ବି ସେଥୁରେ ପାଗ ରହିବ । ଆଉ ମନରେ ସାନ୍ଦେହ କୁଷ୍ଟିକା ସେମିତି ଜ୍ଞାନୁଥବ । ମନରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ବାରମ୍ବାର ଉଚ୍ଚି ମାରୁଥବ-ସେ ପୂଣି ଥରେ ମୋତେ ଧୋକା ଦେଇ ଶାନ୍ତି ଯିବିତ ? ତେଣୁ ସେଭଳି ପ୍ରେମରୁ ଅଧିକ ଆଶା କରିବା ଅପେକ୍ଷା ତାହାର ଯେତେଣୀଏ ଦି ଏଣ୍ଠ କରିଦେବା ହିଁ ଭଲ ।

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ପ୍ରଥମ ପାରିଶ୍ରମିକ ଟଙ୍କା ମା'ବାପାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲି

କଷଣିଙ୍ଗୀ, ଉପାସ୍ତାପକ, ଅଭିନେତା ଦିଥା
ଶିକ୍ଷକ ଘନଶ୍ୟାମ ବେହେରା ନିଜ ପ୍ରଥମ
ରୋକଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହାନ୍ତି...

ଦେବଗତ ଜିଲ୍ଲା ବାରକୋଟ କୁକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଉଚ୍ଚର ଗ୍ରାମରେ ମୋର ଜନ୍ମ । ଭାଇଭଉଣାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ହେଉଛି ସବା ସାନ । ମୋର ଜଣେ ବଡ଼ ଭାଇ ହୃଦ୍ମମଣି ବେହେରା ଭଲ ଗାତ ଗାଆନ୍ତି । ତାଙ୍କି ପ୍ରେରଣାରେ ମୁଁ ବି ଗାତ ଗାଇଲି । ବିନା ପ୍ରଶିକ୍ଷଣରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ରଜ ଓ ଦଶସବା ସମୟରେ ଗାଁରେ ହେଉଥିବା ନାଟକରେ ଗାତ ଗାଇବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ବିଦ୍ୟାଳୟପ୍ରାୟୀ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ମଧ୍ୟ ଗାତ ଗାଇବା ପାଇଁ କରିବାଟି କଲେଜରେ ଯୁକ୍ତ ୨ ଓ ଯୁକ୍ତ ୩ ପଢ଼ିଲି । ତା'ପରେ ସିଟି କଲି । ସିଟି ପାସ କରିବା ପରେ ରାଜଶ୍ରୀ ଗଣନାୟ ତରଫେ ପ୍ରସ୍ତୁତ 'ଜଞ୍ଜି ପୁଲ ଠୋଠୀ' ନାଟକରେ ଗାତ ଗାଇବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲି । ସେଠାରୁ ୧୯୦୦ ରଙ୍କା ପାରିଶ୍ରମିକ ମିଳିଲା, ଯାହାକି ଥିଲା ମୋର ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର । ଟଙ୍କାକୁ ଆଣି ମା'ବାପାଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇଥିଲି । ପାଖାପାଖୁ ଧମାଏ ଏହି ଗଣନାୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ରହିବା ପରେ ମୋତେ ଶିକ୍ଷକ କରିବି ମିଳିଲା । ଖାରସୁରୁତା ଲଖନୂପୁର କୁକ ଅନ୍ତର୍ଗତ କନକତୁଳା ନିକଟରେ ଗୁଡ଼ମ ଗାଁର ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସଥକାରୀ ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ପ୍ରଥମେ ମୋତେ ନିଯୁକ୍ତ ମିଳିଲା । ପୁଲ ବର୍ଷ ପରେ ଲଖନୂପୁର କୁକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବାଘମୁଣ୍ଡ ଗାଁକୁ ମୋର ଦଦଳ ହେଲା । ବାଘମୁଣ୍ଡ ଗାଁର ନିଜର ଏକ ଯାତ୍ରା ପାର୍ଟ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ପାର୍ଟ ତରଫେ ଗାଁରେ ବିଜିତ ସମୟରେ ନାଟକ ପରିବେଶା କରାଯାଉଥିଲା । କଳାପ୍ରତି ପୂର୍ବକତା ଥିବାରୁ ଶିକ୍ଷକତା ଜାବନରୁ ଯେତେବେଳେ ଟିକେ ପୁରସ୍ତ ମିଳୁଥିଲା ମୁଁ ଯାଇ ନାଟକରେ ଗାତ ଗାଇଥିଲି । ଗାତ ଗାଇବା ସହ କ୍ରମେ ନାଟକରେ ଆଙ୍କରିଂ (ଉପଶ୍ଚାପନା) କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି । 'ଆମ ଯାହି ତୁଳସୀ ଥିବା' ଓ 'ଫ୍ଲେମକା ହଜିଲା ଖାଇଁ ବଣରେ' ଆଦି ନାକରେ ଗାତ ଗାଇବା ସହିତ ଆଙ୍କରିଂ କରିଥିଲି । ବାଘମୁଣ୍ଡରେ ଏମିତି ବୁଲ୍ବକର୍ଷ ବିତ୍ତିଯାର ପରେ ମୋର ସମୟଲ୍ପୁର ରେଜାଲି କୁକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସାଙ୍ଗରାମାଳ ଗାଁକୁ ବଦଳ ହେଲା । ଏଠାରେ ଶିକ୍ଷକତା କରୁଥିବାବେଳେ 'ପାରିନି ପ୍ରାଞ୍ଚ କଳଚରାଳ ଏକାଡେମୀ' ସଂସର୍ଜନେ ଆସି ଗୁରୁ ରତନ ପୁଜାରାଙ୍କଠାର ବିଧୁବନ୍ଦ ଭାବେ ଗାତ ଏବଂ ଗୁରୁ ନରେନ୍ଦ୍ର କୁମାରଙ୍କଠାର ଅଭିନୟ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି । ଏହାପରେ ସମୟଲ୍ପୁରା ଗାତ ଗାଇବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲି । ଯା'ଭିତରେ ମୁଁ 'ବେସରମ କଳାର୍ଥୀ' କ୍ୟାଷେର ଦୁଇଟି ଗାତ 'ଲେଖିଛେ ଚିଠି ମୋର ରକତେ ଲୋ' ଓ 'ପୁରାନି ଭାଙ୍ଗି ଦେମି', 'ହାପି ମୁୟ ଲୟର' କ୍ୟାଷେର ଗାଇଗଲ୍ ଗାତ ଏବଂ 'ଜୟ ମା' ସମଲୋଇ' କ୍ୟାଷେର ତାଳଟଳ ଭଜନ ଲୟାଦି ଗାଇବାରିଲିଣି । ଏପରିକି ମୋର 'ହାପି ମୁୟ ଲୟର'ର ତାଳଟଳ ଗାତ ଏବଂ 'ଲେଖିଛେ ଚିଠି ମୋର ରକତେ ଲୋ' ଗାତଟି ପୁରୁଷ ଚ୍ୟାନେଲରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକାଦୂତ ହୋଇଥାରିଲାଣି । ଏସବୁ ବାଦ ତରଙ୍ଗ ଚ୍ୟାନେଲର ସିଷ୍ଟର ଶ୍ରୀଦେବୀ(ବୋହୁ ଆମର ଶ୍ରୀଦେବୀ), ଜି ସାର୍ଥକର 'ରହିଛି ରହିବ ତୋରି ପାଇଁ' ଏବଂ 'ତୋ ଅଗଣାର ତୁଳସୀ ମୁଁ ଲୟାଦି ଧାରାବହିକରେ ଅଭିନୟ କରି ଦର୍ଶକଙ୍କ ଭୁବ ପ୍ରଶଂସା ପାଇବାରିଲିଣି । ଆଉ ଏବେ ମୁଁ ଦେବଗତସ୍ତିତ ଧରଣୀଧର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷକତା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କଟକର 'ପାନ୍ଦି ଅନ୍କେଷ୍ଟୁ' ଓ 'ସଙ୍ଗେ ଧୂମ ଅନ୍କେଷ୍ଟୁ'ରେ ଗାତ ଗାଇବା ସହ ଆଙ୍କରିଂ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱଭାରତୀ ତ୍ୟାତ୍ର ଗୁପ୍ତ'ରେ ଆଙ୍କରିଂ, ସମୟଲ୍ପୁରର 'ମା' ତୋର ସାହାରା ମେଲୋଡ଼ି'ରେ ଗାତ ଗାଇବା ଓ ଆଙ୍କରିଂ, ସୋନପୁରର 'ଶାଶ୍ଵତ ମେଲୋଡ଼ି'ରେ ଗାତ ଗାଇବା ଓ ଆଙ୍କରିଂ ଏବଂ ଦେବଗତ୍ତର 'ମା' ଅନ୍ଧିକା ଭଜନ ସାଗର ଓ ମେଲୋଡ଼ି'ରେ ଗାତ ଗାଇବା ସହ ଆଙ୍କରିଂ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ହୁଲାଉଛି ।

—ଶିଶୀଙ୍କ ଶେଷର ଛାଙ୍କର

ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଚୈତ୍ରମାସରେ
ମା'ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ
ପୀଠରେ ପାଲିତ
ହୋଇଥାଏ କାଳିକା
ନୃତ୍ୟ ଏହି ନୃତ୍ୟ
ମଧ୍ୟମରେ
ଜଣାଇ ଦିଆଯାଏ
ଯେ ମଙ୍ଗଳା
ହେଉଛନ୍ତି ମା' ଦୁର୍ଗା
ଓ କାଳୀ...
ମା' ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ପର୍ବତ— ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା କାକଟପୁରରେ ବିରାଜମାନ
ଅଧୁଷ୍ଟାତ୍ମୀ ଦେବୀ ମା' ମଙ୍ଗଳା ହେଉଛନ୍ତି ପରମ ବିଶ୍ୱବୀପା। ମା'ଙ୍କ ମନ୍ଦିର
ସହିତ ପୁରୀ ଶ୍ରୀମଦିରର ବହୁ ପାରମପିକ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ନବକନେବର
ସମୟରେ ଶ୍ରୀଜୀଉମାନଙ୍କ ଦାରୁ ୦ାବ ସମ୍ପର୍କରେ ଦଇତାପତି ସେବକମାନଙ୍କୁ
ମା'ଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନଦେଶ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ମା' ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ବିରିନ୍ଦ
ଅବତାର ମଧ୍ୟରୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ମା'ଦୁର୍ଗା ଓ କାଳୀଙ୍କ ରୂପ ସ୍ବଦନ୍ତ । ଶାରଦୀଯ
ପର୍ବରେ ମା' କନନକପୁରାଙ୍କୁ ପୁଜା କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ବାସନ୍ତିକ ପୁଜା
ସମୟରେ ମା'ଙ୍କ ଶୋଭଣା ଉପଚାର ପୂଜାବିର୍ତ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ । କନ୍ଦୁ
ଚୈତ୍ରମାସରେ ମା'ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ପାଲିତ ହେଉଥିବା କାଳିକା ନୃତ୍ୟ
ଭକ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଏକ ନିଆରା ଭାବ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କରିଥାଏ ।

କାଳିକା ନୃତ୍ୟ ପରମପାରା— ମା'ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ପୁଜାପଣ୍ଡା ଲକିତ କୁମାର
ଦାକ୍ଷିତ କୁହନ୍ତି, ମା'ଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ କାଳିକା ନୃତ୍ୟ ପରମପାରା କେଉଁକାଳରୁ
ପ୍ରଚିତ ରହିଛି । ଚୈତ୍ରମାସର ତୃତୀୟ, ଚର୍ବି, ପଞ୍ଚମ ମଙ୍ଗଳବାର ରାତରେ
ମା'ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ କାଳିକା ନୃତ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହୋଇଥାଏ । କାଳିକା
ନୃତ୍ୟ ଏହି ମନ୍ଦିରର ଏକ ଅନ୍ୟ ପରମପାରା ଭାବେ ପ୍ରଚିତ । ଏହି ପର୍ବରେ
ମାନସିକଧାରୀମାନେ ସମାଗମ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଘଣ୍ଟପାରୁଆଙ୍କ ପାଣିତୋଳା— ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାଚୀନରେ ଅବସ୍ଥିତ ଦେବଦେବୀଙ୍କ
ପୀଠରେ ପଣାସଙ୍କାଳି ଦିନ ଖାମ୍ବୁଯାତ୍ରା ପାଲିତ ହେଉଥିବାବେଳେ
ଚୈତ୍ରମାସର ୫ମ ମଙ୍ଗଳବାର ମା'ଙ୍କ ପାଠୀରେ ଖାମ୍ବୁଯାତ୍ରା ହୋଇଥାଏ । ଏବଂ
ନେତ୍ର ଉଷ୍ଣବ ପରେ ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳବାର ଜଗତୀଷ୍ଵର ଅଞ୍ଚଳର
ଘଣ୍ଟପାରୁଆ ଓ ପ୍ଲାନୀଯ ଅଞ୍ଚଳର ପାରୁଆମାନେ ମା'ଙ୍କ ମନ୍ଦିରଠାରୁ ଏକ
ପାରମପିକ ପରୁଆର ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ବାହାରି ନିକଟରୁ ପ୍ରାଚାନୀଦୀର
ଘଣ୍ଟପାରୁଆ ବୁନ୍ଦୁ ଯାଇଥାନ୍ତି । ସେଠାରେ ପାରୁଆମାନେ ନିଜ ନିଜର
ଘଣ୍ଟ ପ୍ଲାନୀଯ କରିବା ସହିତ ପାଣିତୋଳି ମନ୍ଦିରକୁ ଫେରି ମା'ଙ୍କ ପୁଣି ଗାନ
କରିଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ପୁଜାପଣ୍ଡା ସେମାନଙ୍କୁ ମା'ଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାଳ ପ୍ରଦାନ

କାକଟପୁର କାଳିକା ନୃତ୍ୟ

କରନ୍ତି । ଏହାପରେ ମନ୍ଦିର ବେଢା ଏବଂ ସିଂହବାର ସମ୍ମର୍ଶରେ ପାରୁଆନ୍ତ୍ୟ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ୧ମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ମଧ୍ୟ ଓ ୪ଥ ମଙ୍ଗଳବାରେ
ପାଲିଯାତ୍ରା ପାଳନ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଅବସରରେ ମା'ଙ୍କ ପାଠୀରେ
ପାରମପିକ ରାତିନାତିରେ ପୁଜାର୍ତ୍ତନା କରାଯାଇଥାଏ । ମାତ୍ର କାଳିକା ନୃତ୍ୟ
ରାତରେ ହୋଇଥାଏ ।

ଖମାରେଇ ସେବକଙ୍କ କାଳିକା ନୃତ୍ୟ— ରାଜକିଶୋର ସ୍ଵାର୍ଜ କୁହନ୍ତି,
ଆମେ ମା'ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ଖମାରେଇ ସେବକ ଭାବେ ପରିଚିତ । ଚୈତ୍ରମାସର
ମଙ୍ଗଳବାରେ ପାଲିତ ହେଉଥିବା ପାଲିଯାତ୍ରାକୁ ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ ଭାବେ
ପାଳନ କରିଥାଯାଇଛନ୍ତି । ମା'ଙ୍କ ସେବା କରିବାରେ ଆମ୍ବାଦୋଷ ମିଳେ ଏବଂ
କାଳିକା ନୃତ୍ୟ ପାଇଁ ଦୋଳ ପୁର୍ଣ୍ଣାତୀରୁ ଶୁଦ୍ଧପୂତଭାବେ ମୋତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେବାକୁ ପଢିଥାଏ । ଏଥୁପାଇଁ ତରି ଓ ନିଷାରେ ମାସଟି କାଟିବାକୁ ପଡ଼େ ।
ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳବାରେ କେବଳ ମା'ଙ୍କ ପ୍ରସାଦ ସେବନ କରିଥାଉ । ତୃତୀୟ
ମଙ୍ଗଳବାର ରାତରେ ସ୍ଥାନକରି ନୃଥାବସ୍ଥ ପରିଧାନ କରି ମା'ଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ
ପଥର୍ଷି ନିଜକୁ କାଳାବେଶରେ ସଜ୍ଜିତ କରିଥାଏ । ମା'ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ଦର୍ଶନ
କରିବା ସହିତ ମା'ଙ୍କ ପୁତ୍ରିଗାନ କରିଥାଏ । ପୁଜାପଣ୍ଡାତୀରୁ ଆଜ୍ଞାମାଳ
ଓ ଖଣ୍ଡା ପାଇବା ପରେ ସାଥୀ ସେବକଙ୍କ ଘଣ୍ଟର ତାଳେତାଳେ ହାତରେ
ଖଣ୍ଡା ଧରି କାଳିକା ନୃତ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ ଆଉ ଜଣେ ସେବକ
ଗୋଟିଏ ବେତନ୍କୁ ଗୋଲାକାର କରି ଏକ ବୃତ୍ତାକାର ପରିସାମା ମଧ୍ୟରେ
କାଳିକା ନୃତ୍ୟକୁ ପରିଚାଳନା କରାଇଥାନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ମନ୍ଦିର ପରିକ୍ରମା
କରାଯାଇଥାଏ । ଏହାପରେ ସେବକସାହିରେ କାଳିକା ନୃତ୍ୟ ପରିବେଶରର
ଶେଷରେ ସେବକ ଜଣକ ଅତେତ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି । ଏହା ମା'ଙ୍କ ପ୍ରତି ସମର୍ପଣ
ତାବ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

-ବନବିବିରାୟ ବେହେରା
ସତ୍ତୋଷ କୁମାର ଦାଶ

ଆଗେ କୃପା, ପରେ ସଙ୍କଟ

ଚିନ୍ମୟ ଚିନ୍ତନ

ରହି ଯଦି ଏହି ଫଳ ମିଳିଲା, ତେବେ ଆଉ ଠାରୁ
ଫାକୁରଙ୍କୁ ପୁଣିବିନି । ଏଣିକି ମୁଁ ଗୋରି, ଶାଉଚିରିରେ
ମାତିବି । ହେଲେ ସାବଧାନ ବନ୍ଦ ! ଜଣେ ଭକ୍ତ ଉପରକୁ
ବିପଦ ଆସେ ସତ, କିନ୍ତୁ ତା' ପୂର୍ବରୁ ହରିକୁପା ଆସି
ପହଞ୍ଚାଇଥାଏ । ଏ ବିଶ୍ୱାସ ଚିକନ ରଖନ୍ତୁ ନା' । ଶୁଣନ୍ତୁ
'ଶ୍ରୀରାମରିତ ମାନସ'ର ଏହି ଛେତିଆ ତଥା
ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହେବା ପରେ କୃପାକୁ ବୁଝୁଣ୍ଟିବାର ସ୍ଵର୍ଗ
ହେବା ପରେ କୁହନ୍ତି-ଯା'ମ..., ଏତେ ସତୋରେ

ଲଜ୍ଜାର ଅଶୋକ ବନରେ ମା' ସାତା ।

ଦିନେ ହଠାତ୍ ରାବଶ ଚନ୍ଦ୍ରହାସ୍ୟ ଖରଗ ଧରି ସେଠାରେ
ପହଞ୍ଚାଇଲା । ସାଙ୍ଗରେ ମହାରାଣୀ ମନୋଦରା ବି ଥାଆନ୍ତି । ରାବଶ ସାତାଙ୍କୁ ବିତିନ ପ୍ରଲୋଭନ
ଦେଖାଇଲା, ଧମକ ଚମକ ଦେଲା । ହେଲେ ତା' ପୂର୍ବରୁ
ସେଇ ଅଶୋକ ବୃକ୍ଷରେ ହୁନ୍ମାନ 'ରାମ ମୁଦ୍ରିକା'
ଧରି ବସିଥିଲା । ମା' ସାତା ଛାଁ କି ରୁଁ କିଛି ନ କହିବାରୁ
ରାବଶ ମାରିବା ପାଇଁ ଖରଗ ଉଠାଇଲା । ହେଲେ
ପାଖରେ ଥିବା ମନୋଦରା ରାବଶର ହାତକୁ ଚକ୍ରକି
ଧରିପକାଇଲେ । ବାପୁରରେ ମନୋଦରା ସେବିନ ଯଦି
ନ ଥାନ୍ତେ, ତେବେ ରାବଶ ସାତାଙ୍କୁ ମାରିଦେଇଥାନ୍ତା । ସର୍ବଦା ରାମଙ୍କ ଧାନରେ
ରାବଶ ରାମଙ୍କ ଧାନରେ ରତ ଥିବା ମା' ସାତାଙ୍କୁ
ଉପରକୁ ରାବଶ ରୂପୀ ବିପଦ ଆସୁଛି ମାନେ, ପ୍ରଭୁ
ତା' ପୂର୍ବରୁ ମନୋଦରା ରୂପକ 'କୃପା'କୁ ସେଚିକରି
ପଠାଇଥାନ୍ତି । ରାବଶ ଧମକଦେଇ ଚାଲିଗଲା

ପରେ ସାତା ଅଧିରା ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ଏବେ ପୁଣି
ବର୍ଷା ହେଲା ରାମକୁପା । ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ଥିବା
ହୁନ୍ମାନ କ୍ରୁଦ୍ଧନରତା ସାତାଙ୍କ ଉପରକୁ ମୁଦ୍ରିକାଟିରୁ
ଫୋପାଟି ଦେଇ ଆଶ୍ଵାସନାର ମାହୋଲଟିଏ ଥିଆରି
କରିଦେଲେ । ଜାକ' ଶା ଛେତିଆ କଥା । ଆମେ କିନ୍ତୁ
ଏମୁକ୍ତାକ କିଛି ମୁହଁମୁହଁ । ଗପ ପଢ଼ିବା ପରେ ରାମାଯଣ
ପଢ଼ିଦେଇଛୁ । ମନେଖନ୍ତୁ ପାଠକେ ! ରାମାଯଣ
ମୁହଁମୁହଁ ଗପ ନୁହେଁ । ଏଥରେ ଜାବନ ଜିଳ୍ଲାର ସ୍ତ୍ରୀ
ରହିଛି ।

ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଭକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏତିକି କହିବି-
ଆପଣମାନେ ବିପଦରେ କେବେ ଅଧାର ହେବେ
ନାହିଁ । ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ଦୃଢ଼ ଜିଶ୍ଵର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି,
ତେବେ ବିପଦ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ 'ହରିକୁପା' ରେତି
ହୋଇ ଥୁଆହୋଇଥିବ । -ଶ୍ରୀସନ୍ତନ୍ଯାୟ
ଦିବ୍ୟାଲୋକ ସନ୍ଧାନେ, କଟକ - ୨୫୪୦୦୯

ସୁରନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ସମ୍ମିତା

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମନେଳ ମିରରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ
ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୪ ରସ୍ତୁଳଗଡ଼
ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୪୮୦୧୦୧୦
ଫଟୋ ସୌଜନ୍ୟ- କୁମାର ଶରତ, ଧରିତ୍ରୀ

ହାତ

ହାତ

ଏମ୍ବେସ୍

ଶିକ୍ଷକ ପପୁରୁ-ମାଇକ୍ରୋସାଫ୍ଟ୍
ପ୍ରତକ୍ରିୟ ଯେକୋଣସି ଧରି
ନାମ କୁହ ।
ପପୁ- ଏମ୍ବେସ୍ ଡ୍ରାର୍, ଏମ୍ବେସ୍
ଏକ୍ସ୍‌ଲୁ, ଏମ୍ବେସ୍ ପାତ୍ରାର
ପାର୍ଟ୍‌ର୍...
ଶିକ୍ଷକ- ଆଉ ଗୋଟେ କ’ଣ ?
ପପୁ କିଛି ସମୟ ଭାବିବା
ପରେ- ଏମ୍ବେସ୍ ଧୋନୀ ।

ମଝିରେ

ରାକେଶ ମୋହନକୁ-
ଆରେ ମୁଁ
ଯେତେବେଳେ ଯୋଉ
କାମ କରୁଛି, ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ
ମଝିରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ।
ମୋହନ- ତୁ ଗୋଟେ
କାମ କର । ତ୍ରିକ
ଚଲାଇବା ଆରମ୍ଭ
କରିଦେ । ତୋ
ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ
ହେଲ୍ୟିବ ।

ତୁମ୍ହି

ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ
ସେଲୁନ ଯାଇଥାଅଛି ।
ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ମାତ୍ର
୧୦-୧୨ଟି ରୁଟି
ଆୟ ।
ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାଇ
ସେଲୁନ ଚେଯାରରେ
ବସିପଡ଼ିଲେ ।
ସେଲୁନବାଲା- ଆଜ୍ଞା,
ମୁଁ କେଶ ଗଣିବି ନା,
କାହିଁ ?
ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି- କଲର
କରିଦିଅ ।

କମ୍ଳାକୋଣ୍ଡା ବନ୍ୟୋପ୍ରାଣୀ ଅଭୟାରଣୀ

ଆନ୍ତରିକ ବିଶାଖାପାଠ୍ୟାଳ୍ଯୁଟ୍ କମ୍ଳାକୋଣ୍ଡା ବନ୍ୟୋପ୍ରାଣୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ହେଉଛି ଏଠାକାର ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୂଳୀ । ୧୯୭୦ ମସିହାରୁ ଏହା ଆନ୍ତରିକ ବନ୍ୟୋପ୍ରାଣୀ ବିଭାଗ ତଥା ବିଧାନନରେ ରହିଥାଏଇଛି । ତା' ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ବିଜୟନଗରମୁନ୍ ମହାରାଜାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିଲା । କମ୍ଳାକୋଣ୍ଡା ନାମକ ପ୍ଲାନୀୟ ଏକ ପାହାଡ଼ର ନାମାନ୍ତରରେ ଅଭୟାରଣ୍ୟଟିର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଥିବା ଅନୁମାନ କରାଯାଏ । ପ୍ରାୟ ୧୦.୭୦ ବର୍ଗ କି.ମି. ପରିସ୍ଥୀମାବ୍ୟାପ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଉପରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟଟି ଖାସ କରି ଚିତାବାଘଙ୍କ ପାଇଁ ଲୋକପ୍ରିୟତା ହାସଳ କରିପାରିଛି ।

କ'ଣ ଦେଖିବେ

ଛୋଟ ଛୋଟ ପାହାଡ଼ ଥଥା ସବୁଜ ବୃକ୍ଷଲଭା ଦ୍ୱାରା ଘେରି ହୋଇ ରହିଥାଏ ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟରେ ବହୁ ବିରଳ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କ ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ଓଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷଲଭା ବି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚିତାବାଘ, ବିଲୁଆ, ଜଙ୍ଗଲୀ କୁକୁର, ଟେକୁଆ, ଜଙ୍ଗଲୀ ଛୁପ୍ତି, ଝଙ୍କ, ଚିତ୍ରା ବିଲେଇ, ଜଙ୍ଗଲୀ ବିଲେଇ, ହରିଣ, ନେଉଳ, ଶମର, ଚିତ୍ରା ହରିଣ, ବତ୍ରକାଷ୍ଟ୍ର ଲତ୍ୟାଦିକୁ ଏଠାରେ ଦେଖୁନ୍ତୁଥିବା ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଲକ୍ଷ୍ମିଆନ ପାରାତାଇର ଫ୍ଲାଏକ୍ୟାରିଟ, ଗ୍ରେ ପ୍ରାଙ୍ଗଳେଲିନ, ସ୍ଵରେତ୍ର ଡେଉ, ଲକ୍ଷ୍ମିଆନ ଗୋଲ୍କୁନ୍ ଓରିଓଲେ, କୁକୁର ତ୍ରୋଙ୍ଗୋ, ରୁଫୋଏସ୍ ଟ୍ରିପାଏ, ଲକ୍ଷ୍ମିଆନ ପିପୋ, ଲାପିଙ୍ଗ ଡୋର୍ତ୍ତ ଲତ୍ୟାଦି ଏଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ତା'ଙ୍କୁ ଏକାଧିକ ପ୍ରଜାତିର ପ୍ରଜାପତି ଥଥା ସାପକୁ ଦେଖିବା ଏଠାକାର ଅନ୍ୟତମ ଆକର୍ଷଣ । କେବଳ ସେତିକୁ ଦୁଇଁ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିଜନ କିଷମର ବିରଳ ଓଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷଲଭା ବି ଅନେକ ଉଭିଦିବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ବୁଲି ଆସିବାକୁ ବାଧ କରିଥାଏ ।

କେବେ ଯିବେ

ବର୍ଷର ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ଏଠାକୁ ଯିବାର ସୁବିଧା

ଥିଲେ ହେଁ ବର୍ଷାଦିନକୁ ଛାଡ଼ି ବାକି ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟକୁ ବୁଲି ଗଲେ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦେଖିବାର ଭଲ ସୁଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ସୂଚନାମୁଖ୍ୟୀ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚ ଅଭୟାରଣ୍ୟଟି ସକାଳ ୯୦୦ ଅପରାହ୍ନ ୧୦.୩୦ ଯାଏ ଖୋଲା ରହିଥାଏ ।

କେମିତି ଯିବେ

ବିଶାଖାପାଠ୍ୟାଳ୍ଯୁଟ୍ ବନ୍ୟୋପ୍ରାଣୀ ଏଠାକାର ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୧୦ କି.ମି. ଦୂରରେ ଥିବା ଏହି ଅଭୟାରଣ୍ୟ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗମନାଗମନର ଭଲ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ବିଶାଖାପାଠ୍ୟାଳ୍ଯୁଟ୍ ଏଯାରପୋର୍ଟ ହେଉଛି ଏହାର ନିକଟରେ ବିମାନବିମନର, ଯେଉଁଠାକୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତ, ଦିଲୀ, ଚେନ୍ନାଇ, ହାଇଡ୍ରାବାଦ୍ ଆଦି ଶ୍ଵାମାନକୁ ନିଯମିତ ବ୍ୟବଧାନରେ ବିମାନ ତଳାଟଳ କରିଥାଏ । ସେହିପରି ବିଶାଖାପାଠ୍ୟାଳ୍ଯୁଟ୍ ଜଙ୍ଗସନ୍ ରେଲଟ୍ରେ ଷ୍ଟେଶନ ହେଉଛି ଏଠାକାର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ରେଲଷେଶନ । ତା'ଙ୍କୁ ବସ୍ତା ବସ୍ତ ଯୋଗେ ବି ଅଭୟାରଣ୍ୟ ନିକଟକୁ ଯିବାର ସୁବିଧା ରହିଛି ।

ତ୍ରେକିଂ ସହ ବୋଟିର ମଜା ନେଇପାରିବେ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଛୋଟ ଛୋଟ ପାହାଡ଼ କୁକୁର, ହରିଣ, ନେଉଳ, ଶମର, ଚିତ୍ରା ହରିଣ, ବତ୍ରକାଷ୍ଟ୍ର ଲତ୍ୟାଦିକୁ ଏଠାରେ ଦେଖୁନ୍ତୁଥିବା ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଲକ୍ଷ୍ମିଆନ ପାରାତାଇର ଫ୍ଲାଏକ୍ୟାରିଟ, ଗ୍ରେ ପ୍ରାଙ୍ଗଳେଲିନ, ସ୍ଵରେତ୍ର ଡେଉ, ଲକ୍ଷ୍ମିଆନ ଗୋଲ୍କୁନ୍ ଓରିଓଲେ, କୁକୁର ତ୍ରୋଙ୍ଗୋ, ରୁଫୋଏସ୍ ଟ୍ରିପାଏ, ଲକ୍ଷ୍ମିଆନ ପିପୋ, ଲାପିଙ୍ଗ ଡୋର୍ତ୍ତ ଲତ୍ୟାଦି ଏଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ତା'ଙ୍କୁ ଏକାଧିକ ପ୍ରଜାତିର ପ୍ରଜାପତି ଥଥା ସାପକୁ ଦେଖିବା ଏଠାକାର ଅନ୍ୟତମ ଆକର୍ଷଣ । କେବଳ ସେତିକୁ ଦୁଇଁ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିଜନ କିଷମର ବିରଳ ଓଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷଲଭା ବି ଅନେକ ଉଭିଦିବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ବୁଲି ଆସିବାକୁ ବାଧ କରିଥାଏ ।

ଏଣ୍ଟି ଟିକେର୍ ପଢିଥାଏ

ଅଭୟାରଣ୍ୟ ଭିତରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ଏଣ୍ଟି ଟିକେର୍ କାଟିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଗାଡ଼ି ପାର୍କ୍ ଥଥା କ୍ୟାମେରା ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ ଅଳଗା ଟିକେର୍ ବି କାଟିବାକୁ ପଢିଥାଏ ।

ଏଣ୍ଟି ଟିକେର୍ କାଟିବାକୁ ହୋଇଥାଏ ଏଠାରେ

କମ୍ଳାକୋଣ୍ଡା ବନ୍ୟୋପ୍ରାଣୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ହେଉଛି ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୂଳୀ ବିରଳ ଦେଖିବା ସହ ତ୍ରେକିଂ ଓ ବୋଟିର ମଜା ନେବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ବେଶ ଭିଡ଼ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ ଏଠାରେ ।

ଅଜଗରର ଦାନ୍ତ ଘଣାଏ, କୁମ୍ବୀରକୁ ମେଳଥିଗଲାଏ କୁନିଟିଆ

ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ଡକ୍ଟର ଡକ୍ଟର ଖେଳିବାକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ଆଉ ସେମାନେ ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହ ଏହି ଖେଳ ଖେଳନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଲାଶ୍‌ମେଲିଆର ଏକ ୪ ବର୍ଷର ଝିଆ ଡାକ୍ଟର ଖେଳ ଖେଳନ୍ତି ଏକ ବିରାଟକାନ୍ଧ ସତସତିକା ଅଜଗର ସାପ ଓ କୁମ୍ବୀର ସହ । ଝିଆର ନାଁ ହେଉଛି ମହାରାଜୀ । ଏହି କୁନି ଝିଆର କିନ୍ତି ଭିଡ଼ି ଏବେ ଭାଇରାଙ୍କ ହେବାକୁ ଲାଗିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଏକ ବଡ଼ ଅଜଗର ସାପକୁ ବ୍ରଶ କରାଉଥିବା ଓ କୁମ୍ବୀରକୁ ପାଉଡ଼ର ଲଗାଇ ମେଳଥିପ କରାଉଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଆଉ ଏହି ଭିଡ଼ି ବାପ୍ରତ ମଧ୍ୟ ମହାରାଜୀଙ୍କ ବାପା ଆହାତ ହୋଇଥିବା ଜୀବଜକୁଳୁ ଘରକୁ ଆଶି ଚିକିତ୍ସା କରାଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ମହାରାଜୀ ମାତ୍ର ୨ ବର୍ଷ ବୟସ ବୈନ ବିଶାଙ୍କ ଓ ହିଂସା ଜୀବଜକୁଳୁ ସାପର୍କରେ ଆସିଛନ୍ତି । ସେ ଜୀବଜକୁଳୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଏ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ହିଂସା ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ସହ ମହାରାଜୀ ମିଶିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ତାଙ୍କ

ବାପା ବି ଉଠୁଥିଲେ । ହେଲେ ମହାରାଜୀର ସେମାନଙ୍କ ସହ ସହଜରେ ମିଶିଯବା ଦେଖୁ ଆଶ୍ୱର୍ୟ ହେଉଥିଲେ । ତଥାପି ସେ ଝିଆକୁ ବୁଝାଉଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସହ କିତଳି ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ । ଏବେ ମହାରାଜୀ ଭଲଭାବେ ଜାଣିଗଲେଣି ସେମାନଙ୍କ ସହ କିତଳି ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ଓ କ'ଣ କରା ନ ଯିବ । ଆଉ ସେ ଦେଖି ଚତୁରତା ଓ ସହଜଭାବେ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷତ ପ୍ଲାନର ଚିକିତ୍ସା କରନ୍ତି । ମହାରାଜୀ ବାପା କହନ୍ତି, ‘ମୋ ମା’ ଯେବେ ଅଜଗରର ଚିକିତ୍ସା କରୁଥିଲେ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ସେ ମୋଡ଼ି ଦେଇ କଷ୍ଟ ଦେଉଥିଲା । ହେଲେ ମହାରାଜୀ ଯଦି ମେଲାବେଳେ ସେମାନେ ଦେଖି ସହଜରେ ଦେଖେଇ ଦିଅନ୍ତି ନିଜର କ୍ଷତ ପ୍ଲାନକୁ । ଠିକ୍ ଯେମିତି ପାଇରେ ଅଳ୍ପର ହୋଇଥିବା ଏହି ଅଜଗର ବେଶ ସହଜରେ ମହାରାଜୀଙ୍କ ଦେଖେଇ ଦେଉଛି ବ୍ରଶ କରାଇବାକୁ । ଏବେ ମହାରାଜୀର ବାପା ବି ମହାରାଜୀକୁ ନେଇ ଆଦୋ ଚିତ୍ତ ବୁଝନ୍ତି । ମହାରାଜୀ ନିଃସଙ୍କୋଚରେ ସେମାନଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା କରୁଛି ଓ ଖେଲୁଛି ମଧ୍ୟ ।

କାର୍ତ୍ତନ କର୍ନର

ଶୁଣ, ଏ ଓଷଧ ପୁଅକୁ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ତାକୁ ଟିକେ
ଗରମ ପାଣିରେ ଭଲ ଭାବରେ ଫୁଟାଇ ଦେବ

ସାର, ପୁଅକୁ ଗରମ ପାଣିରେ ଫୁଟେଇଲେ
ତା ଦେହ ଅଧୂକ ଖରାପ ହେଲୁଛି ବନି ?

ହିନ୍ଦୁଙ୍କ ହିନ୍ଦୁ ଯାତ୍ରା

ଜୀ । ନରଞ୍ଜିନେ ଦିଶାକଳି କହିଲେ ସୁଦୂରମଳୋକ
ଜାଣିବେ । ମାତ୍ର ଜିନ୍ଦୁ ଗୋଲି କହିଦେଲେ
ସମସ୍ତେ ଚିନ୍ତିନେବେ ତାଙ୍କୁ । ଯଳିଉଭେଦ ଯେଉଁ
କେତେଜଣ ତରୁଣ ଅଭିନେତାଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତ
ଯାତ୍ରା ତାରକା ଗୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଉଛି
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ହେଉଛନ୍ତି ଜିନ୍ଦୁ ।
ଜଗତ୍ସହସ୍ରର ଜିଲ୍ଲାର ନାନ୍ଦାଗ୍ରୀ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଗାରୋଇଠାରେ ଧୀରେନ୍ଦ୍ର ଦିଶାକଳ ଓ ଶାନ୍ତିପାତା
ଦିଶାକଳଙ୍କ କୋଳରେ ଜିନ୍ଦୁଙ୍କ ଜନ୍ମ । ପିଲାଟି
ବେଳୁ ମାତ୍ର, ଗାତ୍ର, ଯାତ୍ରା, ସିନେମା ପ୍ରତି ରୁଚି
ରହିଥିଲା । ବାଟରେ ଯାଉ ଯାଉ ଗାତ୍ରିଏ
ବାଜି ଉଠିଲେ ତାଙ୍କ ପାଦ ଅଚକି ଯାଉଥିଲା ।
ସେ ଯେଉଁ ସିନେମା ଦେଖୁଥିଲେ ତାହାର
ତାଏଲଗ୍ ସବୁ ଅବିକଳ କହିଦେଇ ପାରୁଥିଲେ ।
ସାଙ୍ଗାସାଥୀମାନେ ବେଶ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ
ତାଙ୍କ । ସେହିଭିତ୍ତି ସୁଲାପ୍ରାମାରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟ
କରି ଶିକ୍ଷନ ତଥା ସହପାଠୀଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭାଜନ
ହୋଇ ପାରୁଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଉପାସିତ
କରୁଥିଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉପାସିତ

ରୋକଟୋକ ମନା କରିଦେଲେ ବାପାମା' ।
ହେଲେ ମଉସା ଗୋପାନାଥ ସାହୁ ଜିମ୍ବକୁ
ସମର୍ଥନ କଲେ । ଆଉ ତାଙ୍କର ବାପାମା'ଙ୍କୁ
ଝୁଫେଇଲେ । ବହୁ କଷ୍ଟରେ ଜିମ୍ବକୁ ଅନୁମତି
ମିଳିଲା । ସେ ଉକ୍ତ ସଙ୍ଗଠ ମହାବିଦ୍ୟାନନ୍ଦରେ
ଡ୍ରାମା ବିଭାଗରେ ନାମ ଲେଖାଇଲେ । ପାଠ
ପଢୁଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଅଭିନୟ କରିବାର
ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ଦୂରଦର୍ଶନରେ ପ୍ରସାରିଛି
'ଉତ୍ତରଦାୟୀ' ଏବଂ 'ବସୁନ୍ଧରା' ଭଲି
ଧାରାବାହିକରେ । ସେତିକିମୁହଁଁ, ସେ ନ୍ୟାଶନାଲ
ଟେଲିଭିଜନ ପାଇଁ ଅନେକ ବିଜ୍ଞାପନ କରିବା
ସହିତ 'ନିଶାକ' ନାମକ ଏକ ସର୍ବଭାରତୀୟ
ନାଟକରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି । ୨୦୦୮ ରେ
ଜିମ୍ବ ପ୍ରଥମଥର କରି ପାଦଦେଲେ ଯାତ୍ରା
ଜଗତରେ । ଆଉ ଏହା ପଢ଼ଇର ଥିଲା ପରିଚାଳନ
ବଜ୍ରିମ ସ୍ବାଇଙ୍କ ପ୍ରେରଣା । ପ୍ରଥମେ ଯାତ୍ରା
ତ୍ରିରଙ୍ଗାରେ ଯୋଗଦେଇ ସେ ତାଙ୍କର କ୍ୟାରିଆର
ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ପରେପରେ ସଜ୍ଜିଦାନନ୍ଦମଃ,

ତୁଳସୀ, ପାତାଗାଁ, ଲଜ୍ଜାଭୁବନ ଆଦି ପାର୍ଟିରେ
ଅଭିନୟ କରି ଏବେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି
ଯାତ୍ରା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମହଲରେ । ଜିନ୍ଦୁ
ଅଭିନୟ କରିଥିବା ନାଚକୁଣ୍ଡିକ
ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ‘ସରକାରୀ
ସ୍ଥାମୀ’, ‘ଓଡ଼ଶି ଖୋଲିଯୁ ଧୀରେ
ଧୀରେ’, ‘ଖଳାଯାଇକା’, ‘ଧୁଁ
ନୁହେଁ ଅର୍କାଙ୍ଗିମା’, ‘ବଶମଣିଷ’,
‘କହି ହୁଅନି କି ସହି ହୁଅନି’, ‘ଏମିତି
ଝିଆକୁ ବାହାହବା ମନା’, ‘ତୁ ମୋଦି ମୁଁ
ଗାନ୍ଧୀ’, ‘ବାଘ ବାଘରେ ଉପରବାଲା’ ଏବଂ
ଆମୁରି ଅନେକ । ଏବେ ମୁଖ୍ୟତଃ

ଗୋମାଣିକ ଭୂମିକା ପାଇଁ ଜିନ୍ଦୁଙ୍କ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶକମାନେ ଚମନ କରୁଥିଲେ
ମଧ୍ୟ ଜିନ୍ଦୁଙ୍କର ଜାହା ସେ ସବୁ
ପ୍ରକାର ଅଭିନୟ କରିବେ । ଆଉ
ନିଜ ଭିତରର ଉର୍ବାଳିଟିକୁ
ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆଣିବେ ।

ଚିତ୍ତବର୍ଷ ସ୍ଵର୍ଗମହାଲରେ
ଜିନ୍ଦୁ ଅଭିନୀତ ନାଚକରୁଥିଲି
ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ‘ଆମ ଗାଁ
ଜଗନ୍ନାଥ ଡ୍ରମ ଗାଁ ଆଲା’,
, ‘ଗାତରାୟ ଛୁଲିଲେ ପାପ’, ‘ପ୍ରେମ
ସବାରିରେ ପ୍ରାତି ନାହିଁକା’ ।

ଶାନ୍ତିକାନ୍ତ ଅଜିଯ

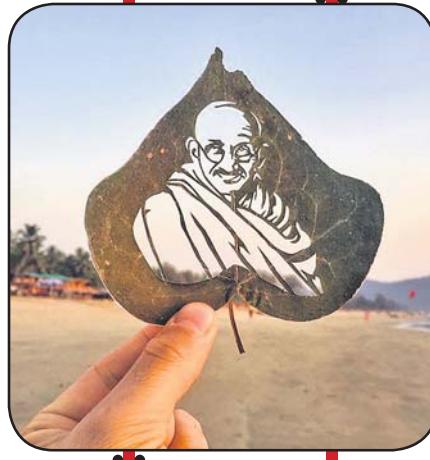
‘ତା ! ମୋତେ ନିଶା ହେବା ପରେ ମୁଁ ଆଦୋ
ଅମିଳକଥା କହେନା । ଯାହା ଦି କହେ ସବୁ
ସତକଥା ହଁ କହିଥାଏ । ବିଶ୍ୱାସ କର ଜିତା, ବାହାଘରର
ଗୋଟାଏ ମାସ ପରେ ତମେ ଆଜି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲ,
ତମ ସୁନାଗହଣା ଚେରିବିର ମୁଁ ବିକି ଦେଇଛି । ଆଉ
ସେଇ ପଇସାରେ ମୁଁ ମୋ ମେଡ଼ିସିନ୍ କିମିଆଣିଷିଟି ।’
ଏ ମେଡ଼ିସିନ୍ ହେଉଛି ଦ୍ରୁତ । ଆଉ ସ୍ବୀକୁ ଏଭିନ୍ କଥା
କହୁଥୁବା ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ହେଉଛି ଜଣେ ପ୍ରରକ୍ଷଣ ଦ୍ରୁତ
ଆତିଥି । ଅନେକ ଓଖାଙ୍କ ରଚିତ ଏବଂ ବିନୋଦ ରାଉଡ଼କ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ନାଚକ ‘ମୋ ଭାଇ ମୁଣ୍ଡରେ ସୁନା ପୁରୁଟ’ରେ
ରହିଥିଲା ଏମିତି ଏକ ଚିତ୍ର, ଯାହାକୁ ନିମ୍ନଶତର ସହିତ
ପୁଗାଇଥିଲେ ଓଡ଼ିଶା ଯାତ୍ରା ଜଗତର ଅନ୍ୟତମ ଖଳ
ଅଭିନେତା ଅଜନ୍ମ ସ୍ଵାର୍ଣ୍ଣ । ନାଚକଟି ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲା
ଆକାଶଛୁଟ୍ଟା ସଫଳତା । ନିଆଳି କୁଳ ପୁଇତନୀ ଗ୍ରାମରେ
ଗନ୍ଧର୍ବ ସ୍ଥାର୍କ ଏବଂ ସୁନନ୍ଦା ସ୍ଥାର୍କୁ କୋଳରେ ଜନ୍ମ
ହୋଇଥିବା ଅଳୟଙ୍କ ଯାତ୍ରା ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା
ଭୁବନେଶ୍ୱରର ନୟାପଲ୍ଲୀ ଛାତ ମୁରେକା କହିବୁ । କୁର
ଡ୍ରାମାରେ ସେ ଖଳନାୟକ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରି
ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୁ ଥରେଇ ଦେଉଥିଲେ । ମୂଳରୁ
ସେ ଯାତ୍ରା ପ୍ରତି ଥୁଲେ ଦୁର୍ବଳ । ତେଣୁ ଗାଣି ହୋଇ
ଆସିଥିଲେ ପେସାଦାର ଯାତ୍ରାପାର୍ଟିକୁ । ତେବେ ଯାତ୍ରାକୁ
ସେ ପେସା କରିବେ ସକଥା ସେ ଭାବି ନ ଥିଲେ ।

ପ୍ରେମ ପାଇଁ...

ପ୍ରେମ ପାଇ ମଣିଷ ସୁନ୍ଦର କରିପାରେ । ଜୀବନ ବି
ଦେଇପାରେ । ଏହା ସେମିଟି ଗୋଟିଏ ଘରଣା । ଅବସ୍ଥ୍ୟ
ଏଠାରେ ପ୍ରାଣ ଯାଇନାହିଁ । ଅଛୁକେ ବର୍ତ୍ତା ଯାଇଛି । ତି ପାଓ ନାମକ
ଅଷ୍ଟୁଳିଆର ଜଣେ କିଶୋର ଜଣେ ବ୍ରିତ୍ତିଶ କିଶୋରାଙ୍କୁ ଭଲ
ପାଉଥିଲେ । ବ୍ରିତ୍ତିଶ କିଶୋରଙ୍କ ତରଫରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଅଛି କି
ନାହିଁ ସେକଥା ଜାଣି ନ ଥିଲେ ତି ପାଓ । ସେ କିନ୍ତୁ ନିଜ ତରଫରୁ ତାଙ୍କୁ
ଭଲପାଇ ଚାଲୁଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଜଞ୍ଜେସ କିବିବା ପାଇଁ ସବୁପ୍ରକାର
ପ୍ରୟାସ କରୁଥିଲେ । ଦିନେ ନିଜର ସାଜମାନଙ୍କ ସହିତ ତି ପାଓ
ଯାଇଥାନ୍ତି ଜନସନ୍ଦ ନଦୀ କୁଳକୁ । ସେଠାରେ ବି ଉପଚ୍ରିତ ଥାଏନ୍ତି

ସେହି ଯୁବତୀ । ଯୁବକ ଜଣକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ ଯେ, ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଜମ୍ପେସ କରିବାର ଏଇ ହେଉଛି ଠିକ୍ ମରକା । କାରଣ ଜନସମ୍ବନ୍ଧରେ ନଦୀ ହେଉଛି ଲୁଣି ଜଳ କୁମ୍ଭୀରଙ୍କ ଘର । ସମସ୍ତେ ମନା କରୁ କରୁ ତି ପାଇଁ ଯୁବତୀଙ୍କ ସାମାଜିକ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ତେର୍କ ପଡ଼ିଲେ ନଦୀ ଭିତରକୁ । ଏହାପରେ ଘଟିଲା ଅସଳ ଘଟଣା । ଗୋଟିଏ ଚାରିପୁଟ ଲୟର କୁମ୍ଭୀର ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲା । ଅବଶ୍ୟକ ଲୋକମାନଙ୍କର କୋଳାହଳ ଯୋଗୁ କୁମ୍ଭୀର ଛାଡ଼ିଦେଲା ତି ପାଇଁଜ୍ଞା । ହେଲେ ସେତେବେଳକୁ ବାମ ହାତକୁ କୁମ୍ଭୀର କରିଯାଇଥିଲା । ତି ପାଇଁ ତୁରିତ ଭର୍ତ୍ତା କରାଯାଇଥିଲା ତାକୁରଖାମାରେ ।

 ଶ୍ୟା
କ୍ରି
ଗେ
ଜ୍ଞ

ମିସ୍ ସନ୍ଧାନ୍

କିଏ ତାଙ୍କୁ କହେ ‘ଦି ଯେଲୋ ଲେଡ଼ି’ ତ ଆଉ କିଏ କହେ ‘ମିସ୍ ସନ୍ଧାନ୍’ । କାରଣ ସେ ଏକ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ଦୁନିଆରେ ଜିଉଛନ୍ତି । ପୋଷାକରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଗାଡ଼ି, ଆସବାବପତ୍ର, ଘର ସାଜୁସଙ୍ଗ ସାମଗ୍ରୀ ସବୁକିମ୍ବି ତାଙ୍କର ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଲୟେଜେଲେସର ନାହିଁ ବର୍ଷାୟା ଛାଲା ଲଣ୍ଠନ । ଗତ ୭ ବର୍ଷ ହେବ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗ ତାଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡା ପାଲଚିଯାଇଛି । ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଭଲ ପାଇବା ଏକ ଘରଶାରୁ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସେ ହେଉଛି—ଇଲାଙ୍କର ବିବାହ ନିର୍ଵାଚିତ ହେବା ପରେ ସେ ଓ ତାଙ୍କ ବାଗଦରା ଚାହିଁଥିଲେ ବିବାହକୁ ଏକ କଳର ଥମରେ କରିବା ପାଇଁ । ଧଳା, ଲାଲରଙ୍ଗ ତ ବିବାହରେ ବସୁଳ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ । ଅନ୍ୟ ରଙ୍ଗର ବି ଜଣା ଅଧିକେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ କେଉଁ ରଙ୍ଗକୁ ବାନ୍ଧିବେ ଦ୍ୱାଦ୍ସରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ । ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ବାଗଦରା ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗକୁ ନେଲେ କେମିତି ହେବ । ଛଳାଙ୍କ ବାପାଙ୍କର ବି ଏହି ରଙ୍ଗ ବୁଝୁଛ ପସନ୍ଦ ଥିଲା । ଛଳାଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ୪ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହେଇଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଛଳାଙ୍କୁ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ଯୋଜନା ଭଲ ଲାଗିଲା । ପରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଏହି ରଙ୍ଗ ଯେମିତି ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଅଂଶ ପାଲଚିଗଲା । ପୋଷାକରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଘରର ଛୋଟବଡ଼ ସବୁ କିଛି ଜିନିଷକୁ ସେ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତାଙ୍କ ଚିମ୍ପେଟା ସିଓନ୍ ଏସବି କାରର ରଙ୍ଗ ବି ହଳଦିଆ । ଏମିତି ଜୀବନ ବିଭେଦ ସେ ପାଉଛନ୍ତି ଖୁସି । ତା'ସହ ସେ ଅନ୍ୟଙ୍କ ମୁହଁରେ ହସ ଫୁଲାନବାକୁ ବି ସବୁବେଳେ ପ୍ରୟାସ କରିଥାଆନ୍ତି ।

ପଢ଼ନ୍ତର ଦ୍ୱାରା ଜୀବନାନ୍ତର

ଗଛରୁ ପତ୍ର ଖେଳି ଯିବାପରେ ରହେନା ତା'ର ଅସ୍ତ୍ରିଦ୍ଵାରା । ଭୂମିରେ ବିଛେଇ ହୋଇ ରହେ । ଆଉ କିଛିଦିନ ପରେ ସେଇ ଭୂମିରେ କେଉଁ ଆଡ଼େ ଲାନ ହୋଇଯାଏ । କିନ୍ତୁ କାଜାଖପ୍ରାନ୍ତର ଜନତ ନୁହେନ୍ତି ନାମକ ଜଣେ କଳାକାର ସେଇ ପତ୍ରକୁ ନିଜ କାରିଗରିର ଯାନୁରେ ଦେଉଛନ୍ତି ମୁଆ ଜୀବନ । ୪ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସେ '୧୦୦ ମେଥ୍ୟୁ ଅଟ୍ୟ ତ୍ରଙ୍କଂ' ନାମକ ଏକ ପ୍ରୋକେକ୍ସ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥାପାଇଁ ସେ ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ନିଜ କଳାକୁ ପରିଶ୍ରମେ । ଏହି ସମୟରେ ସେ ପତ୍ରକୁ କାଟି ସେଥିରେ ତିତ୍ରୁ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଆଉ ସେଥିରେ ସଫଳ ବି ହେଲେ । କନନ୍ତ ପାଲଚିଗଲେ ଲିଟ୍ କଟିଙ୍ଗ କଳାର ଜନକ । ପତ୍ରରେ ତିତ୍ରୁ କରି ତାଙ୍କୁ ରେଜର୍ବରେ କାଟି ସେ ବିଭିନ୍ନ କାହାଣୀକୁ ଉପାରିଲେ । ଆଉ ସେବବୁକୁ ଉଚିତ ପ୍ଲାନରେ ରଖୁ ଏତକି ଆଗେଲାରୁ ଫଳେ ଉଠାଇଲେ ଯେ, ତାହା ବାପ୍ରାବ ଲାଗିଲା । କନନ୍ତ ପରେ ଏହି ଚିତ୍ରିତ ପତ୍ରକୁ ମୋଟା କାର୍ଡ ବୋର୍ଡରେ ଅଠା ଲଗାଇ ସାଇଟି ରଖନ୍ତି । ଯେମିତି କି ତାହା ବାର୍ଷିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ ।

